

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De eruditione christifideliu[m]

Herolt, Johannes

Colonie, 27. X. 1496

De p[ri]mo vicio s[i]c[ut] sup[er]bia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30784

De peccato

De Superbia

A Superbia detestanda est fugie da a quilibet homine. et hoc ppter tria
Primo quod deo multum displiceret.
Et ratio huius est. quod superbia primaz contumeliam deo intulit in primo angelo que ei illata fuit. Unde Job. 4. Superbiam nunquam in tuo sensu aut in tuo modo domini permittas. ab ipso enim initium sumpit omnis peccatio. Item quod superbia deum impugnat in omni loco. omni tempore in omni persona. Fornicatio autem non quod auctor in sacro loco committitur. sed superbia potius committitur in sacro quam in alio. tunc enim magis superbe induit auctor mulieres quam ad ecclesias vadunt. Multa etiam sunt peccata a quibus in principiis festinatur homines abstinent. sed superbia rursum maxime exercet. Multe etiam sunt personae quod fornicari designantur quod cum percuti superbie recipiunt. Superbia enim latitat sub cinerem cilicio: iuxta verbum beati gregorii. Quia enim fuisse christi omnia vicia superavit: adhuc habet pugnam superbiam. Ita superbus peccat directe contra deum. Ergo quantum ad hanc superbia magis displiceret deo quam contumelia quam infert ei cupiditas vel aliud vice. Alius enim vicia deum fugient querendo se ad aliam creaturam ut cupiditas ad aurum et argentum. luxuria principie ad delectationes quod sunt in talibus acutis. et sic de aliis vicis. Sed superbia vult sibi usurpare quod sunt deinceps honor et gloria quam sibi soli suarum. Unde blasphemiam meam ait dominus alteri non dabo. Et superbius ego mihi eram. et si non dederis usurpabo. Extra quod dicit apostolus. Hebrei. Nemo assumat sibi honorem. Ideo nulli deo honor et gloria. postmodum non nobis dominum non nobis. sed non tuo deo gloria. Si cur humilitas deum de specialitate honorare. Unde dicitur Ecclesiastes. Magna potentia dei soli et ab humiliis honoratur. Sic superbia speciali modo deum in honorem, et se ei opposuit. Unde Job. 15: dicitur. Lucifer aduersus eum erecto collo. Unde gregorius. Quia oia vestra

tia fugiat a deo sola superbia se deo opponit. Ita cetera virtus auferunt deo pauperes et ignobiles. Hanc superbia auferit ei nobilis diuitiae et potentes. Et ibo superbus multum occasionem deum impugnandi. unde occasionem debuerunt sumere ei seruendi. Ideo enim superbius contumeliam deum. quod deus de bonis suis plus contulit illis quam quibusdam aliis. Et quod deus fecit eos gloriosiores: ipsi volunt enim gloriosum facere. sed parat ex eo quod superbius non solum equalis volunt esse deo. sed etiam superiores. Unde Berninus. loquens de illo. Thessal. 4. ubi dicit. et fit merito de antiquo christo. Qui extollit et aduersari super eum quod est deus: aut quod colitur. dicit sic Berninus. Dico enim te quod non iste tu es: sed et tuis superbis extollit supra deum. vult enim deus fieri voluntate sua: et superbis sua: ita videtur equalitas. Sed vide malam proportionem deum in his quod ratione approbat. suam vult fieri voluntatem. Superbius sine ratione est rationem ergo deus superbii hominem vilipendit. detestatur. oditur ab omnibus. Ad primum pertinet illud gregorius. Quarto coram hominibus fuerit gloriosior: tato coram deo et angelis eius eris vilior. Quid ardentibus superbii detestatur haec amos. vi. ubi legitur. Iurauit dominus deus in aiaz super am dicimus dominus exercitum. detestor ego superbia iacob. Et prouer. viij. Arrogantiam superbiorum zviaz puram et os bilingue detestor. De odio vero quod habet dominus ad superbiorum et ad superbium. habetur Ecclesiastes. x. Ordibilis coram deo et hominibus superbia. Quod deo et hominibus est iniuriosa. Deo. quod usurpat sebi quod eius est. scilicet dominari. Homini vero quod vult eum sibi subiungere quod natura ei equatur. Ita quod superbis omnibus iniudicatur. Unde augustinus. Superbia omnibus iniudicatur secundum superbiorum quod illis non equatur. inferioribus ne ei equetur paribus. quod ei equatur. Ergo merito odibilis est coram deo et hominibus superbia. Signum huius scilicet quod deus vilipendit superbos et detestatur. est hoc: quod deus superbos deponit et pauperes et mites loco eorum exaltat. Unde beatavirgo maria dicit. Deposuit potentes desedet et exaltat. Unde

Eccē. x. Sedes ducam superboꝝ euer/tit: et sedere fecit mites p̄ eis. **Hoc patet** p̄mo in lucifero de cuius electione sic di/citur. **Q**uo cecidisti lucifer q̄ mane orie/baris. ut habetur **Esa. i.4.** Et **Luc. x.** Videbaꝝ satanā quasi fulgor de celo/eadentem. **A**do aut̄ deiectus est lucifer ap̄ter suam superbiam vt cum esset an/gelus factus: factus sit diabolus. **E**t cum esset nobilissimaꝝ et pulcherrima crea/tura. iam est viliorꝝ deformiorꝝ cunctis demonibꝫ. **S**c̄m exemplū est in homi/ne qui voluit esse sciens ut deus. et insci/factus est ut pecus. **Unde Bern.** Pu/ro iumenta dicerent si loqui fas esz. Ec/ce adam factus est quasi nūs ex nobis. **E**t p̄s. Homo cū in honore esset nō in/cellexit cōparatus est iumentis insipiēti/bus. **T**ertiu in saule. qui cū hūlis esset in regem sublimatus est. **Unde. i. regnū** iſ. **N**onne cū paruus es in oculis tu/is: caput in tribubus israel fact⁹ es. **S**uperboꝝ aut̄ fact⁹ a regno elect⁹ est. **Unde** subditur ibidem. **P**rofecisti sermones dñi: piecī te deus nesis rex israel. et sic de alijs. **S**ecundo detestanda est su/pbia. q̄z diabolo valde placet. **Rō** est. q̄z supbia est origo oīm criminū. **Un. Iſi.** O ſummo bono. **P**rincipaliū septēviciorū regina et mater est supbia. vñ maximuz pcc̄m vocat. **Un. p̄s.** Emūdabor ad/electo maximo. i. supbia. dicit glo. **S**ciē/dū q̄ hoc vičū supbia habet se sicut rex et reginaviciorꝝ. et ḡ coronam debet ha/bere: h̄ maledictā. **Un. Iſa. 2.8.** Gle co/rone supbia. **E**t ad modū regis quādo hoc vičū venit ad aliquem non venit ſo/luz: sed adducit magnā societate viciorꝝ. **Un. Eccē. x.** Initū oīs pcc̄i supbia. q̄ tenuerit eā. adimplebit maledic̄. i. vū/cijs. ut dicit glo. interlinearis. **Q**uā in oī peccato inueniſt supbia. **Iſid.** O ſummo bo. **Q**is peccātus supbiꝝ ē. q̄z faciēdo/verita p̄ceptu habet diuina p̄cepta q̄: si/cut ſine charitate alievirtutes nihil ſunt/ita ſine supbia alia vičia nihil ſunt. **Ab/**

ſtrahē ſupbiā et habeb̄ grām. **Q**uia ſu/perbis deꝝ reſiſtit: humiliū ac dat gra/tiā. **Q**uā conuexū nō ē receptiū liquoris alicuiꝝ. h̄ p̄cauiz. **I**te ſupbia ſignū ē q̄ diabolus ſuus diſtinguit ab alijs. **Un.** legiſ in iob. 4i. de ip̄o. q̄ ip̄e eſt rex ſup/oē ſiloſ ſupbia. **E**t gregor. **E**vidētis ſu/mū ſignū reproboꝝ ſupbia ē: electoꝝ hu/militas. **C**um ergo quez quicq̄z habeat dñz cognoscat ſub quo rege militet. vñ in magno timore dolore debet eſſe q̄ ſe cognoscit eē ſupbiū. q̄z eſt filius diabo/li. **Un. aug.** in ep̄la qdā. **Q**uā ſupbiuz vi/deris: filiū diaboli eē ne dubites. **I**te ſupbia ſyvelut q̄dā imago diaboli. **Un.** homo ſupbiꝝ exp̄ſſe ſimiliſ eſt diabolo. **J**uxta illud gregor. **A**pofate angelo ſi/miliſ efficitur. duz hō hominibꝫ ſimiliſ eſſe dedignat. **E**xq̄ ſupbiꝝ non poteſt eſſe ſimiliſ deo neq̄z sanctis. et refutat eē ſimiliſ alijs hōibꝫ: tūc oportet. q̄ ha/beat etiam aliquem ſibi ſimilez. et tal eſt diabolus. **T**ertio detestanda eſt ſup/bia. q̄valde nocet homini. q̄z p̄uat ho/minē oībꝫ v̄tutibꝫ et gratiis. **E**x quo pa/ter q̄ argumētuſ ſupbia eſt ſubtrac̄io gracie. **Unde gregorius.** **S**icut humi/litas omnia vicia euacuat. omnesq̄z virtut/ies colligat et roborat. ſic ſupbia omnes/vtutes eneruataꝝ deſtruit. **v.** **S**itibi co/pia. laus. ſapiētia. formaq̄z decor. Inq/nat oīa ſola ſupbia ſi comiteſ. Item ho/na opera hominis falſificat. **Un. aug.** **S**upbia etiā bonis operibꝫ inſidiatur ut pereat. **C**hrisost. ſup Ioannem ſu/pebia in nob̄ exiſtente omnis vita noſtra immunda fit. **E**tiam ſi ſobrietatem ſi virginitatem. ſi ieunium et orationes et elemosynam et quecūqz alia perfecerimus. **I**te ſupbia hominē exēcat. deca/pit. et infatuat. **Unde Prouer. xi.** **U**bi hūilitas ibi ſapiētia. et econtrario. vbi ſupbia. ibi ſtulticia. **Un. Berñ.** Omnis ſupbia ſtulticia. hoc patet. **Q**uā ſupbiꝝ ſi bñp̄i placet. vnde conſequens eſt q̄ ip̄e ſtultus ſit. Nec eſt parua ſtulti

De peccato

cum ista q̄ sibi placet cum ip̄e d̄eo angel⁹
et hominib⁹ displiceat. Aug⁹. Qui sibi
ip̄i placet: stulto placet. Ite p̄z stulticia
superbi in hoc q̄ ip̄e exaltatōem appetit q̄
sit ad ei⁹ maiore p̄cipitatōem. Unū Isi.
Qui em extollit humiliatur: et qui exalta/
tur: dehinc. qui eleuat⁹ p̄sternit. q̄ inflat⁹
allidit⁹. De excelso grauior casus est. d̄ al/
to maior ruina. Unū cessante vita presen/
ti superbus descendit in infernum. et humili/
aduolabit in celum. Unū Lu. i8. Qis
q̄ se exaltat: humiliabit⁹. Sic sit de superbo/
sicut devase q̄n̄ ɔfringi d̄z qd̄ eleuat⁹ ut
pfecti⁹ frāgat⁹. Unū puer. i6. Unū ruinaz
exaltabit⁹ cor. Etiaz q̄n̄q̄ non expectat
dñs vt solū in futurū humiliat⁹. H̄ eos etiaz
q̄n̄q̄ i pñti humiliat⁹. dū se semp extollere
nitunt⁹. Unde ps. Deieclisti eos dū alle/
uaren⁹. Et hoc p̄z in anchiochō rege vt
h̄z. iij. machabeorum. ix. q̄ se extollebat
adeo fuit em̄ deiecl⁹ i pñti. vt i pñmib⁹
q̄ in suo corpe p̄prio scaturierunt: et in fe/
tore suo miserabiliter defunct⁹ est. Si/
mile legitur in libro qui dicitur scala ce/
li. q̄ quidam dñes multos excessit in su/
perbia et in ornatu sui corporis cōtra de/
um. qui etiā ppter suam sublimitatem et
superbiā loqui pauperib⁹ hominib⁹ et sim/
pliib⁹ dēsignabatur. Qui i breui di/
uino iudicio ad tantam cecidit miseriā:
q̄ infirmatus se visitantib⁹ responsum
daretse esse cattus. et etiā sub lector bā/
chis abscondebat se sicut cattus. Et qn̄
dōcūq̄ admonitiones sibi fecerunt d̄ sa/
cramēto. de confessione. de tritio. vel
etiā de quaēq̄ alia re interrogaret euz
nihil respondit nisi solum verbum. Ego
sum cattus. Et sic in tali statu defunct⁹
est sine viatico et sine omni penitētia. Unū
in isto verificat⁹ est illud dict⁹. ps.: Ho/
cum in honore esset non intellexit: copa/
ratus est iumentis insipientib⁹ et similis
factus est illis. Ergo sequi debem⁹ bea/
tum h̄eronimū qui dicit in quadā ep̄la
Nihil ita a pueritia vitare conat⁹ sum.
Quādmodū tumētē aīm̄ et erectaz cerut⁹

cem. dei ī se odiū p̄uocatē. noui em̄ ma/
gist⁹ et dñm meū in carnis humilitate
vixisse dixisse. Discite a me. quia mit⁹
sum et humiliis corde. B

C De specieb⁹ superbi. et p̄mo
de interiori.

Puperbia diuidit in superbiā in/
teriorē et exteriorē. Interior aut̄
quattro habet spēs. Prima spe/
cies est qn̄ aliquis credit se habere bona
sua a se sc̄z sanitatē corpori. honoēs di/
uitias. aūp. argētū. domū. et certa spūa/
lia sc̄z grām et virtutes et sapiam. et sic de
alijs. Illa est valde mala spēs. q̄ homo
vult ē quasi dēsūus. q̄ dicit apl̄s. qd̄
habes qd̄ non accepisti. Et ch̄s. vt h̄z
Ioannis. i5. Si n̄ menihil potest⁹ fa/
cere. Et cū nechabetis nec sc̄tis nec po/
testis. q̄r fm̄ apl̄m. non sumus sufficiē/
tes aliquid cogitare ex nobis. Ecce q̄
mendax est illa spēs. Sed si dices. Ego
laboraū p illa re. Tū ergo quero a te:
a quo habes illā fortitudinem et sapien/
tiā mediātē qua laborasti: nōne ab ip̄o
do. Sed dices. quis ita fatuus est: q̄
crederet illa a se haberet non a deo. Di/
co q̄ isti licet hoc nō dicat. tñ ostēdūt h̄
p opa. quasi n̄ haberet illa a do. Simi/
li modo loq̄ndo dicit d̄ aliquo q̄ nō cre/
dit ē xp̄m filii dei. cuž necteretur cius
cōminationib⁹. nec attrahit̄ pmissioni/
bus. nec preceptis obtemperat. nec cō/
silijs acc̄escit. C Quatuor mōis dī/
cit superbi facere quasi bona sua crede/
ret habere a se nō a deo. Primo qntū
ad hoc quod gloriatur de bonis suis: et
iactat se de illis. Unū apl̄s. i. Corint.
4. Quid habes qd̄ nō accepisti. si autē
accepisti qd̄ gl̄ar⁹ q̄s nō accepis. ḡnōt̄
glorari nec te iactare de bonis a deo ti/
bi collatis. quia h̄z potestatē p̄iuā di/
te illis bonis qn̄cunq̄ vult. Et qui hec
veraciter p̄cogitaret. nequaq̄ de bonis
sibi collatis se iactarer. Secundo quia
de bonis suis grās deo nō agit. Unū hō/
ingratū dicit̄ quasi nō agnoscere bene

ficiū acceptum. quia si veraciter cognoscet se a deo accepisse: tūc ratio dicta ēt sibi q̄ datoris suo gratias agēt. Et illud viciū est homini multum nociuūz. quia obstruit ei fontem diuine misericordie. **Uñ Bernardus.** Ingratitudo est vētus vrens siccans sibi fontem pietatis rozem misericordie z fluēta gracie. **Uñ de Greg?** Non est dignus dādis: q̄ nō agit gratias de datis. Tertio quia sibi ipi vivit z non deo. Unde cū supb̄ do se subiçere z ei seruire rēnuit: ipse bona ab eo accepta nō recognoscit: nisi recognitione yerbor̄ que ridiculosa est et contumeliosa. Ridiculū em est q̄ dñs deo solum inueniat in homine callifola verb̄. Contumeliosum et irrisorū etiā ē dño. q̄ cū aliquis dñz sūm fateatur: qui tamē ei seruire dedignat. **Aug?** d̄ vita christiana. Ille christi nō famulus: sed subsannator z irrisor est: q̄ eius se seruū dicit. z sibi seruire dissimulat. **Dodo** s̄t quis veraciter recognoscet se habere corpus cū omnibus membris et vitam suam totā a deo: vtq; ratio humana sibi dicaret q̄ ei cū toto corpore cū omni vita sua seruire deberet. q; fm̄ xphetaꝝ Ipse fecit nos: z non ipsi nos. Ergo q̄li bet christianus studere debet vt cū omnivita sua dño placeat. z nō huic mūndo. **Uñ ap̄ls.** Si adhuc homib̄ placerē christi seruus non essem. Quarto q̄ de bonis suis non tribuit deo cū ip̄e ea requirit in paupib̄. **Aug?** de verbis dñi. **Emone.** 42 Demeovtīq; quero ait xps da mihi reddam tibi. habuisti me largitorem. fac me debitorē. pauca mihi das. pluravtīq; tibi reddā. trena mihi das. celestia vtiq; tibi reddā. Temporalias: eterna restituā. Supbia autē ista est valde nocua homini cuz bona a deo recepit. z non se recepisse a deo cognoscit. Alii cū dūntes se ad paupes haberent: si omnia veraciter cognoscerēt se habere a deo que possident. z insup si ad remunerationez futurā anhelarent.

Uñ Petrus rauennēn. O hō si hic p̄ misurus es q̄ tua sunt hic reponas. si aut̄ illuc iturus es: cur ea hic relinquis. **Danus pauper̄** est xp̄i gazophilacū. q; quicquid accipit paup̄: xps habet acceptū. **Idem.** O hō quicquid p̄ pauperem trāsmittis in celū: deus vnu accipit ad centum. Exemplū de hoc q̄ elemosyna centuplū redditur a deo. Quodāz tēpore episcopo quodā predicāte q̄ ero gantes pauperib̄ centuplū accipient. diues q̄dam hoc audiens: omnia q̄ ha bebat in manus xp̄i posuit. z episcopus ea pauperib̄ erogauit. Illo mortuo filiū sui episcopum in causa illa traxerunt ad iudicium bona paterna repente[n]tes. Qui cum reddere nō posset inspiratum est illi sancto episcopo vt irent simul ad patrem. quo extracto de tumulo inuene rūt in manu eius cartā in qua erat scriptum q̄ non solum illa que in manu episcopi posuerat receperat. s̄ amplius cētuplū. quod vidētes filiū episcopū dūmisserūt. **C**sdā species interioris supbie quādo aliquis credit se sua dona habere a deo. sed pro meritis suis. Et hec mala z mendax supbia est. q; si haberej mus ex meritis tūcnō ex gratia. z sicta lis supbia euacuat grām dei: ex qua dātur dona hominib̄. Item talis liberalissimum largitorem reputat venditorem dum ea quē dñs ei dat credit habere p̄ meritis suis. in quo deo magnaz irreuerentiam exhibet. Item magna est fatuas illorū qui credunt habere dona pro meritis. cū homo nō sufficiat satisfacere deo de eo quod ei al's tenet ratōe creatōis. rōne passionis z redemptōis. **Uñ Luce.** xvij. Cū feceritis oia que p̄cepist sunt vobis: dicite serui inutiles sumus. quod debuimus facere hoc fecim?. In quib̄ verbis innuīt nobis q̄ bene operando qd̄ debemus soluimus z q̄ deo inutiles sumus: v'l ad minus nos repaire debem?. Deus bonoz nostrorū nō indiget. **Uñ ps.** Bonoz meorum nō

N 3

Se peccato

Indiges. Ergo cū oīa fecerimus fīm oē
 posse nostrum: scilicet carnem & sanguī/
 nem nostrum & vīres corporis & anie in
 fūtio suo consumendo. & insuper eum
 extotis viribus diligendo adhuc iniuti/
 les seruimus. quia totum tenemur. &
 quod debuimus facere soli fecimus. er
 go qd habet nobis dare v'letā regrati
 ri p seruicio nostro cū ei an oē posset tene/
 mur. mō nūq̄ fecūn' posse nostz. immo
 nec medium. quid ergo meruim' nisi in
 fernū cuz peccatis nostris Nō meruim'
 adhuc q nos fecit creauit. Quomodo
 tunc persoluimus ei q nos redemit cuz
 amara sua passione. Ergo qlibet nostz
 dicere posset illud. ps. Quid retribua z
 dño p omnibz queretrribuit mihi. In/
 super q in oculis nostris videntur meri/
 ta: in oculis dei sepius sunt demerita.
Uñ esa. lxiiij. Quasi pānus mēstruate
 omnes iusticie nostre. Greg'. Sepe iu/
 sticia nostra ad examē iusticie dei dedu/
 eta: iniusticia ē. & in conspectu iudic' sor/
 det qd fulget in estimatione operantis.
 Nullus ergo confidat de meritis suis.
 qz omne meritū nostrū cōsistit in passio/
 ne christi et merito christi & in misericor/
 dia ipius. Unde Bern. Deū est me/
 ritum. misericordia dñi. Idem Sola miser/
 cordia est que homines puenit & perdu/
 cit. & subdit. Sibi multa de hac miseri/
 cordia contraxerat dāuid cum diceret.
 Misericordia eius preueniet me. et mi/
 sericordia tua subsequetur me. qz misere/
 ricordia tua magna est sup me. Et mis/
 ericordia tua an ocl's meos ē. Et q cor/
 ripit me in misericordia & miserationibz
 de⁹ meus aīa mea. Hec ille. **Tertia**
 species ē qn alijs credit se habere bonū
 quod nō habz vel asscribit sibi virtutes
 quas nō habet. & iactat se de illis q nō
 habet. & nō vult habere mala que habz.
 In talis superbo est magna peruersitas.
 Hoc patet ex eo qz fīm doctoēs n̄ ē mē/
 tiendū p conseruanda vita alteri⁹. Or
 nō sūt suscipiēda malayt veniāt inde bo
 na. fōmē mendaciū est peccatū. Igīz &c
 fīmūto peius est mētiri cōtra honorez
 dei & salutem p̄fiam Uñ ps. Perdes
 oēs qui loquunt mendaciū. Illud enī
 vicū vel illa supbia sp̄caliter p̄stat impe/
 dimētum gracie. Primo qz ipēnō petit
 eam cū credit se eā iam habere. Secū/
 do qz talibus deus nō dat libēter grāz.
 qz scit q non sunt grati. qz credit se an̄
 habere: & sic quasi dñs p̄deret grām su/
 am si eis daret. Bern. Nūquid nō per/
 ditur qd datur in grato. **Quarta** spe/
 cies est qn alijs in estimatione sua ppo/
 nit se alij & spernit alios. & vult solus vi/
 deri laudabilis. & dolet q etiam alij lau/
 dant. & sic pponit se alij. & hec magna
 iniqtas & pueritas est. Primo ppter in/
 certitudinē quam habz talis de bonita/
 te sua v'l malicia aliena. Eccl. ix. Nec sit
 homo vtrū amore dignus sit vel odio.
 Et licet hō p̄sentialr certus essz de boni/
 tate vel malicia aliena: finaliter tamē in/
 certus est. licet em̄ p̄imus tuus in pñ/
 ti sit homicida vel iude⁹ vel sarracenus
 vel adulter. & sic de alij. Forisitan in dei
 puidentia est de ordine cherubyn & se/
 raphin. Licet & tu mō sis bonus. tñ in
 dei puidentia forte es iā infernī patibū/
 lo adiudicatus. Et ppter illā incertitu/
 dinem nō debemus nos p̄ferre alij in
 estimatōe nostra. Unde Bern. Nolite
 p̄parare maioribz: noli efferrī minoribz.
 Nulli em̄ te pponas: h̄ nec p̄parare pre/
 sumas. Deberet em̄ se qlibet cōtempti/
 bilem reputare: etiā si aliqd boni essz in
 eo Itē p hoc q quāto magis se aliquis
 appreciat tanto minus corā dco valet.
 Exemplum de hoc habem⁹ de saul. de
 quo legim⁹. i. Regū. xv. Lū essem̄ pui/
 lus in oculis tuis caput in tribubz fact⁹
 es. Et ecōtrario cū magnus esset in ocu/
 lis suis elect⁹ est de regno suo. Sic simi/
 li mō dñ homo in se est magnus: de⁹ in
 eo quodāmodo est pūus. cū trario mo/
 do oporteat esse. Oportet em̄ hoīem mi/
 niū p̄ deus in eo crescat. iuxta exemplum

superbie viii

percursoris dñm. vt habet Joh. iii. Illum oportet crescere: me autem minui. Quia ille quod despicit propter deum: illum deus appetiat. ps. Cor. 2. tritum et humiliatum deus non despicias. Itē iniquus est qui proximū suū vult iudicare in quo non habet iudicium. et hoc est contra prohibitorum dñm. Da thei. vii. Nolite iudicare et non iudicabimini. Maxime cum nesciat qua intentione fecit. et verū ex surreptō evel ex delibera tōe. vtrū ex ignorantia vel ex certa scīa. vtrū a casu vel a proposito. vtrū ex vehe mētia temptacōis. Si enim talis sapiens esset: et peccata sua maiora peccatis aliorū estimaret. cum melius agnoscat circumstātias peccata sua aggrauantes et circumstātias quod aggrauant peccata aliena vel aliorū. Unū Bern. Qui perfecte scīp̄m ex amīnādo intelligit: nullius peccati par existimat quod non sicut suū intelligit. Homini quod se perfert alijs. et quod de se solo habet bonā opinionē. quādoque ita accidit ut aman quod de se solo credebat quod a rege eccl̄ honorādus. cui tamē econtrario ex iussu regis erat suspēdēdus. Unū Hester. iii. Logitati in corde suo. Amā quod nullum alium rex nisi scīp̄m vellat honorare et cetero. Et subdit in fine caplī. vii. Suspēlus est amā in patibulo quod parauerat mar dacheo. Mardochaeus vero quē aman suspēdere voluit rex honorare p̄cepit. ut ibidē legif. Sicille quod alii iudicat quādoque est condemnādus. et quod ab eo iudicatur ad regnum sublimādus est. Et sic parent iste quatuor sp̄es superbie. O Quo autem he quatuor sp̄es superbie sint peccāta mortalia hoc in Hermānū de schilditz talimō patere poterit. Qui se eleuat et excellētiā appetit de non bonis quod de bonis: estinas se bonū et quod non est: liquet quod peccat contra rectā rōem et contra veritatem. et p̄ consequens facit id quod finē genū suū est mortale. Et sicut eleuans se de bonis dei quod de suis venit contra charitatē dei nec deo vult subesse. quod est de suo genere mortale. Idē patet de eo quod bona

habita: non de mera gratia dei sed suis meritis accepta credit. Unū ex genere suo istas sp̄es omnes istius motus sunt peccata mortalia. licet propter pueritatem rōnis et carentiam p̄ sensus voluntatis possunt esse venialia. In omni tamē hoīe istis motibus ex plena deliberatione inherēte. non credo quod alicui dubium sit quin sine valde grauiā peccata mortalia et multo maiora in his quod latā cam in habitū pueritiae quod sic delectabiliter in his affectibus verari frequenter p̄sueuerūt: quod quasi tā ex contemptu et irreuerētia dei in seip̄sis solū gloriari didicerūt. Per quod etiā patet faciliter questio. Quarta sp̄es est peccatum mortale ex suo genere: ex eo quod aliquis in se et non in dñno de bonis tamen non habitis est habitus vult gloriari singulariter inuidēs alijs de talibus bonis.

C De superbia extetiori.

Supbia exterior in multis exercetur. et hoc multipliciter. Primo in supbo habitu quod pōt esse culpas illis ex quatuor causis. Prima causa est p̄ciositas. sicut quoniam hō excedit statum suū in p̄ciositate vestū. et quādo rusticus vel ciuis vult habere tamē p̄ciosas vestes quod quondam sufficiet militi. et miles sicut comes. comes sicut rex. et sic de alijs. Et sicut de uxoribus intelligit: hoc erit peccatum. Unū Gregorius in omel. Hō quod dā erat diues. dicit. Sunt nonnulli qui culam subtiliū p̄ciosarū vestū non putant esse peccatum. quod si culpa non esset: nequaquam sermo diuinus tamē vigilanter exprimeret. quod diues quod torquabatur apud inferos purpura et byssō induit⁹ fuisse. talia enim p̄ciosa vestimenta non quoniam nisi ad inanē gloriam. sed quod quis honorabilitor ceteris videtur. Unde Gregorius. Quod p̄ sola inanē gloriam vestimentū p̄ciosum quod ipsa res testatur quod nemovult ibi p̄ciosis vestib⁹ induit⁹ ubi ab alijs non possit videri. Et notandum quod circa materiam vestū multū defectus curiositas humana. Primo enim fuit materia vestis de pellib⁹. Unū Henr. iij. Se

De peccato.

nota 8. m. 3.
qui h. u. t. s. e. s.
leg. h. c. t. a. d. e.
d. i. x. o. i. c. i. g. n.
m. i. s. u. m. p. e. l. l. i. s.
i. c. q. u. a. n. u. d. o. p. o. t.
p. e. l. l. i. s. u. m. ad
a. l. i. a. f. a. n. n. a. r. a.
a. l. i. a. f. a. n. n. a. r. a.

at deus ade et yxoris uetunicas pelliceas. Dein processum est ad lanam que levior est quam pellis. Tertio est processum ad coctes herbarum sicut ad linum. Quarto ad stercore vermu. s. ad sericum. Dein ad aurum et argentum et ad lapides preciosos. que preciositas vestium multum dispergit deo. In signum huius legitur quod primus inter rho manos vtebat ueste purpurea a fulmine est percussus. et sic subitanea morte iteritur in terrorem et in exemplum sequentibus. ne unquam alius audiet se contra deum superbe in preciosis uestibus erigere. Et etiam talis preciositas vestium est reprehensibilis respectu corporis humani quod est de cinere et terra factum: et in terram et in cinerem revertetur. Unus Gregorius in omelie. Indignum est enim viliu cineri fieri purpureum lacum. Et Berninus de hoc quodam tractatu de passione dicit. Quid super his terrarum cinis. quod ueste nitida gloriari. subter testernit tinea: et operimentum tuum erunt vermes. hec tua uestis erit. Ita illi qui se exterius ornatis preciosis uestibus filii sunt sepulchris de albaris que exterius apparent hoibus pretiosa: intus sunt plena ossibus mortuorum. Unus Innocentius de vilitate vestitiois humanae. Quid est hoc preciosum ornatum nisi sepulchrum foris dealbatum. intus autem plenum spurcicia. hoc euidenter apparet in meatibus nostri corporis. Unus Augustinus in quadam sermone. O homo si consideras quod per os quod per aures: quid per naribus: ceterosque meat egredias: nunquam vilius sterquilinium inuenisti. Cum sic nos homines accete consideramus quid sum corpus sum: tunc merito de preciositate vestium erimus. Secunda causa est mollicies vestimentorum. Contra hoc Jobes baptista qui in utero fuit sancti fatus. et nunquam aliquis peccatum mortale commisit. habuit duram uestem et multum asperam. Unus Mathias. Ipse Jobes habebat uestem de pilis camelorum. ubi dicit glo. Seruus dei non debet habere uestem ad decorum vel ad delectationem. sed ad regendam nuditatem. Unus christus dicit in

euangelio. ut habeat Math. xi. Qui mobilis induuntur in dominis regibus sunt. Unde ex istis dictis apparet differencia inter fuos christi et seruos huius seculi. quod serui huius seculi queruntur in vestitu corporis delectationem et nitorum et mollicitatem. Unus berninus. Mollia in dumeta mollicitate aie demonstrant. Non enim curaret cultus corporis: nisi prius neglecta fuisset mens inulta virtutibus. Sed serui christiani ad regendam nuditatem vestitum queruntur. Unus apostoli. i. ad Timo. vi. Habentes alimenta et quibus regamur his contemnimus. immo seruis christi contemnit asperitas vestium ad demandandum ipsam carnem. Unus paulus. Ego autem cum misericordia eam in duebam me cilicio. s. demones per infestationem carnis. Unus berninus super cantica. Christus qui non fallitur elegit quod carni molestia es. Ergo vtiliter illud et etiam magis eligendum. Et quisquis alius docet vel suadet: ab eo tangatur aeductore est cauendum. Tertia causa est extraneitas. quoniam scilicet aliquis vult habere vestes extraneas uestibus aliorum dissimiles. Et talibus minantur dominus. ut habeat sophist. i. Visitabo super principes et super filios regis. et super oculos qui induuti sunt ueste peregrina. Vestis peregrina sunt isti varij modi et noue ad invenientes uestium que ab antiquo non fuerunt. Hoc patet illis qui ante viginti vel quadraginta annos vixerunt. vel sexaginta et tales nouitates et vanitatem et incisiones non viderunt quales iam vident. Et ve illis qui tales nouitates inuenierunt vel adhuc inveniunt inuenire. quod si cut ille laudabilis est qui nouam virtutem et nouum modum laudabilem inueniret. quod per hoc a deo et omnibus sanctis eius honoraretur in celo. Et cum hunc precepis esset omnium meritorum illos que eum imitarentur: et gaudium suum accidentalem in celo augmentaret propter hoc a quolibet homine qui eum imitaretur. Sic per oppositum vitupabilis est ille qui nouum vicuum inuenit vel adhuc inueniet. quod ex hoc circa dei grauiter trasferre contaretur. et reus erit omnium

peccatorū illorū qui eū imitanſt. **E**t si dā
nabit tunc pena sua accidēt alis augmē
tabitur ei a quolibet homine qui eū, imi
tatus fuerit in hoc vicio vſq; ad nouissi
mum diem. **S**i illi qui volunt habere
vestes diuersorū colorū rēphēſibiles ſt;
Cui rō p̄t esse. qz tales diuersi coloēs i
lana ouium non inueniuntur naturaliter.
Si talium colorū dñs sic voluſſet esse
lanam ouiu: ip̄e potuſſet de pingē oues
ſicut depinxit aues: z forte a principio nō
fuit facta hmoī pictura abſq; curiosita
ter culpa. **L**egitur deynavirgine quaꝝ
remor debat conſciā ſua de hoc qz habe
bat vſtes alterius coloris qz naturalis.
Allegans ḥ ſe qz ouis qz nunqz peccaue
rat contenta fuſſet naturali colore: ipsa
ſo que multū peccauerat p̄cōſtore vte
ref colore. **E**t in veritate cum hō vſtes
mendicet ab oue. **J**uxta illud verbum
Augusti. **Q**uis mandatū euangelicum
implens de duab; tunīcī dat vnaꝝ nō
habenti. ſufficere deberet homini men
dicanti coloris iſte. qui ſufficit ouī elemo
ſynam largienti. **S**upbus mendic⁹ eſt
cui nō ſufficit id quod ſufficit illi a quo
mēdicat. **F** **Q**uartā cā eſt ſupfluītas
Poſteſt aut̄ illa ſupfluītas eſſe triplex.
Prima eſt ſupfluītas in illis qz volūt
habere diuīſa paria vſtū. **E**t poti⁹ vo
lunt vſtimenta a tineis comedī qz inde
xpm̄ in pauperib; induit. **U**nde Iaco.
vi. Agit enīc diuītes plorantes. vlu
late in mīſerijs que eueniunt vobis. di
uitie vſtre putrefacte ſunt. z vſtimenta
vīa a tineis comesta ſunt. **A**lti⁹ hūc torve
ſtimetorū paria quoſ ſunt dies in ſeptīa
na. z plā qnqz. z ples paupes ſunt qz ſu
ſtinent magna mīſeriam vītu z vſtītu.
Bern: Clamant nudi. clamant fameli
ci z conquerunt nobis. fame z frigo ē mi
ſerabiliter laborantib;. qnīd ferunt tot
mutatoria vel extensa in p̄tīcī ſt; p̄līcata
in manīcī. **Q**uo tales diuītes ūplēt
doctrīna chīi qui dīct in euāgelio. **Q**ui
habet duas tunīcas decynam non ha
benti.

Qum tales habeant. v. vi. vii
octo tunīcas. z nemīni quicqz dāt. **S**u
gnūm eſt qz tales nō habeant vīerā cha
ritatem dei z primi. **U**nde i. Job. iii.
Qui habuerit ſubaz mīdi z videret fra
trem ſuūm necessitatē habere: z clauſēc
vīſcera ſua ab eo. qz charitas dei ma
nerit in eo. **S**cđo mō coſiderat ſuperfluī
tas in illis qui volunt hīe longas vſtes
vt maiores videant. qd vītū ū multū
abundat in quib; dā viris qz pileos lō
gos deſerunt in capitib;. calopedia i pe
dib;. z vſtes longas per frāz trahunt:
ſic volentes adiūcere ad ſtaturā ſuā cubi
tum vnu. **C**ū xps dīct in euā. vt habeſ
Matth. vi. **Q**uis vſtī cogitā p̄t ad
iſcere ad ſtaturam ſuā cubitum vnu. **I**tē
eodē vītio laborat dñe qz lōgas caudas
trahunt p̄cōſis vſtib; terrā induētes p̄
ſe. z denuditate in pauperib; chīi non
curātes. **C**auda pulices colligūt: z pul
uerē hoībus mouēt. christū vero quem
in tot pauperib; conſpiciūt nudūz non
operūt. **M**ultum eſt etiā rēphēſib;
le qz caude aſſumūtūt cū natura hoīb;
caudā negauit. **S**ed mīſeri hoīes eam
ſibi aſſumūt. z in hītra ordinatōeſ crea
toris faciunt qui eos ſine cauda crea
uit. **Q**m̄ ſi placuſſet z vtile hoī ſuſſet
eundē hoīez cū magna cauda creaē po
tuſſet. ſic uulpem. leonē. z cetera aīa
lia. **T**imēdū eſt talib; ne diabolū in cau
dis qſcat. **V**n̄ legiſ de qdā ſctō qz ipſe
quēdā diabolū rideſtē vīdit: z qſiuit ab
eo qz reideret. **Q**ui dīct ei. **G**idi ſocū
meni eq̄tantē ſup vſte cuiusdā mīſeris.
qz dū traheret caudā: ſoci⁹ me⁹ cecidit in
lūtū: z inde riſi. **T**ertio mō ſupfluītas ē
i illis qui volunt habere capucia magna
z lata de qz uel ſer vlnis. et manicas
longas in tunīcī vſq; ad terrā de pen
dētes. z inciſiones mīras z lōgas caž ū
capuchis qz in tunīcī qz oīb; ē magna
z inutilis ſupfluītas. **O**ralis ſupflu
itas nō eſt ad honorē dei. nec etiā p̄deſt
ipſi homini nec corpi: qd exinde aggra
vītē ſupfluītas
ad Lī. 2. 1. 1.

De peccato

uit. nec aie q̄ ex iude macula r̄ deturparus. De quibus tñ oib⁹ superflue exp̄cis sine in seip̄is. sine in filiis sine in suis vxo rib⁹ districtā rōem reddituri st̄ i die no/ viissimo. H̄z dices q̄ retūctales sc̄ in/ utilit̄ expendit talia bona in talis inuti/ lisupfluitate. R̄ideo: ut honorabilio/ res ⁊ nobilitores estiment tab alij⁹ ho/ noren̄. Vñ Innocēti⁹ d̄ vilitate d̄ditō/ nis h̄uane. Sup̄b⁹ aut̄t magnific⁹ vi/ deat. satagit vestiri duplicitib⁹. indui mol/ lib⁹. p̄ciosis ornari. Tñ sciendū q̄ nobi/ litas talis hoīm assimulat nobilitati ca/ mū. Verbi grā. Iste canis nobil⁹ noīak̄ q̄ h̄z lōgos crines ⁊ lōgas aures. H̄ic si/ mili mō tales volūt h̄z lōgas v̄l m̄ltas/ incisiōes i caputh⁹. ⁊ lōgas manicas in/ tuniciis ut nobiles videātur. Contra q̄s/ dicit metrista. Nobil⁹ ē ille quē nobis/ licet suāctus. Erit p̄pterea plus hono/ rent. Cōtra q̄s d̄t aris. 3. ethi. Honor ē/ p̄mū virtutis. Et h̄z cūdē arist. Virtu/ osus solus est honorād⁹. Und d̄t. 4. eth. H̄ec m̄ritatē sol⁹ bon⁹ honoran/ dus hec quatuor iā dicta faciūt habitū/ rep̄hēstibile. H̄z. Sup̄bia capit̄is et/ etiā crinū ⁊ marie i mulierib⁹ etiā i viris/ m̄ltū displicet d̄o. Pr̄o p̄p̄t magnā in/ gratitudinē. sc̄ q̄n volūt h̄z i loco illo cri/ nes ad contumeliam dei. vbi d̄s p̄ amoē co/ rū portauit spinea coronā. Itē n̄ solū ē/ ibi inḡtudo magna. Et etiā p̄cept⁹ dei/ valde em̄ dei p̄tenit q̄ capilloſ d̄o p̄po/ nūt. cū capilli videāt eisupfluitates ho/ mis sic ryngues. H̄z heu p̄les mulieres/ faciūt crines suos deū suū. q̄r h̄ab hōse/ colit q̄b̄ p̄ceteris diligat. q̄r p̄les mulieres/ maiorē sollicitudinē h̄nt d̄ crinib⁹ suis:/ q̄ de d̄o. ⁊ de his q̄ p̄tinēt ad salutē. p̄/ p̄tiaz: sicut in ill⁹ apparet q̄ h̄st crines ni/ gros volūt h̄z gilos. dū h̄nt crines pla/ nos: volūt h̄z crisplos: Et sic nō fecit il/ la brā peccatrix post querisionē ad deū. sicut h̄z Luc. 7. Que capillis capiſſuſ/ tergebat pedes d̄ni. In quo apparet q̄/ nō int̄tū amabat eos q̄ntū amat d̄ne

nostre iam in m̄doviūtēs. Itē p̄p̄t m̄l/ triplex malum. q̄d inde puenit cum tam/ eis q̄s eoz p̄ximis d̄ facili malū prouenit/ at ex pulchritudine crinū. Crines enim/ mulieris sunt sicut quidam laquei qui/ bus fatui capiuntur. Unde legitur Ju/ dith. 16. q̄ ipa colligauit cincinnos suos/ ad capiendum Holofernē. Cincinni di/ cuntur capilli dep̄edentes a capite m̄lie/ ris. Sicut ei pueri laq̄os faciūt de pilis/ caude eq̄ne ad capiēdas aues: sic diabo/ lus facit de pilis mulieris ad capiēdos/ viros. Hoc perp̄ēdere debent mulieres/ ille que discoopertis capitib⁹ incedit v̄l/ etiā sic choriant. Vel etiā ille mulieres/ q̄ brevia pepla h̄nt: ut retro capilli ap/ pareat cū q̄b̄ heu diabolus m̄ltas anū/ mas illaqueat. Ip̄is etiā mulierib⁹ no/ cer pulchritudo crinū. Accidit em̄ eis/ q̄nq̄ sicut legis absolon accidisse dem̄/ titudinez pulchritudine crinū m̄ eius.

Quid at ei acciderit legis secūdo regum/ i 8. sc̄ q̄ caput ei⁹ querui adh̄ esit. sic et/ illo suspensō inter celum ⁊ terrā mul⁹ cut/ insidebat pertransit. ⁊ veniens coag in/ fixit tres lanceas in cor ipius. Sic pul/ chritudinē crinū adh̄ eret fatua mul/ q̄n alicui v̄tro luxurioso adheret: quis per/ querui designat. Quere em̄ fruct⁹ dei/ fert: quibus porci pascunt. ⁊ luxuriosi ope/ ra faciunt. quibus infernales porci dele/ cran̄. Etyenien⁹ diabolus infigit tres/ lanceas in cor mulieris. Pr̄ima lōceavī/ tium sup̄bie est. Secundavicium male/ concupiscentie quo ad p̄ximum. Ter/ tia est offensio diuinā. ⁊ pena que debet/ eis in futuro. Item aliique mulieres alle/ enos crines imponunt capiti suo. ⁊ h̄ magna est pueritas quia volunt illud fa/ cere ad contumeliam dei: ⁊ damnum anū/ marum suarum. quod nullo modo fa/ cerent p̄pter honorem dei: ⁊ salutes pro/ priam. Si iungeretur alicui mulieri p/ penitentia q̄ haberet per noctem vna/ manum alicuius mulieris mortue: nul/ lo modo vellet hoc facere. dicer̄ enim se

preterore amentem fieri. crines autem mulieris mortue vult habere ad caput suum in contumeliam dei. nec terretur inde. **E**t quandoque etiam crines talium mulierum sic appositi nudantur in presenti in confusione ipsarum. **U**nde accidit parisi? in quadam generali processione quod quedam symea cuidam domine peplum cum aliis enis crinibus quos deferebat coram toto populo abstulit. et turpis depositata ad modum cornicule depositis alienis plumis nuda remansit. **E**t in isto dei iudicio hoc accepit. **U**nde dicitur **E**sai. 3. **D**e caluabit dominus verticem filiarum syon. **E**t **E**sa. xxxvii. **V**e qui predaris nonne et tu predaberis de predicta fuerat domina illa mulierem mortuam crinibus. ideo merito symea eam depredauit. quia eadem mensura remetiebatur ei. **H** **C**uphia quod exercet a mulieribus in peplos mulierum displiceret deo. quod peplum mulieribus debet esse materia humilitatis. **U**nus scilicet dum quod propter tres causas mulier debet habere velamen super caput. **P**rima ut in hoc ostendatur quod priuatio in ea et ab ea incepit scilicet ab eua. que est mater omnium virium. **E**t ideo mulieres potius deferunt velamen quam viri. et precipue postquam virgines cognites sunt. **U**nus eccl. 25. **A** muliere factum est initium peccati. et per illam omnes morimur. **S**ecundo mulier defert vela mens super caput suum. ut ostendatur quod superior habet. s. viri super. **Q**uia sed apostoli ad **C**or. xi. Non est vir creatus propter mulierem. sed mulier propter virum suum. **U**nus **A**ristoteles. i. poli. dicit **N**aturalis dignior est feme. Ergo ad hoc mulier habet velamen ut se ram cognoscatur subditas. **U**nde ambro. Ideo mulier velam debet habere ut ostendat subiectaviro. et quod est purificatio incepit. **T**ertio propter angelos mulier debet habere velamen super caput. **B**ernardus. In quod diversorio. et quod angulo reverentia exhibe agitatio tuo nec audeas illo puritate quod me pertinet audeas. **U**nus in quibusdam sermonibus honestas et pudicitia est mulierum quod vix auderent coram propriis maritis disceptis capitibus apparere. sed etiam in quibusdam terris heu oppositum inuenitur. ubi mulieres maritare non soli coram propriis disceptis apparent: sed etiam omni populo disceptis capitibus horizonte. quod indecens est maxime in mulieribus que sunt cognite a viris. huiusmodi. quod heu omnium de tribus signis vestitatis. quod que vestes cognoscuntur. scilicet disceptis capitibus incedere. ut per plurimos terras et regiones. ubi talis modus seruatur inter virgines.

CQueritur de illis que facies suas colorantur propter mortalitatem. **R**endeo quod sic. Et hoc tripliciter contingit. Primum modo si hoc faciunt propter deceptorem. proximorum scilicet quod alliciunt eos ad concupiscentias illas. **U**nus augustinus. Non soli appetere: sed etiam appetivelle criminosum est. **U**nus heu plures tales reperiuntur que quis non potest concupiscere alios: volunt tamen concupiscere ab aliis. et propter eas facies suas ornant et colorantur. quod tam criminosum est. Secundum modo hoc faciunt in temptatione sui creatoris. **Q**uartum at tales sic facies suas colorantes offendunt deum potest apparere ex hoc quod valde videmus offendendi peritos artistas quoniam aliquis pluit aliquid meliorare in operibus eorum. **S**ic etiam est dicendum deo creatore omnium creaturarum. **U**nus ambrosius in hexameron. Deles naturam dei. si vultur naturali colore obnubilas: et exquisito labore profundas. Item tales similes erunt lucifero. quod volunt pulchritores esse quam deus opus eos creavit. quod tam est omnipotentia sua potuisse eos ita pulchros creasse. si cut solem in splendore suo: sibi placuerit: et eis utile fuisset. **E**t dum tales volunt habere exterius facies pulchras: interius sumunt facies diabolicas. contra illud. Eccllesia. iiiij. Non accipias faciem aduersus faciem tuam. Tertio propter nimiam contemptum et quod aliquis habet in pinguedinem colorando facies suas. quod est in augustinus. Hoc ab homine solis quod precepteris diligenter. In

¶ 2

De peccato

gnū huīs tales frequētius facies suas
in speculis cōsiderāt an aliqua macula
sit in eis. et si paruā maculā dēphende/
runt in se: statim lauāt et abstergunt eam
h̄ aīaz coīquinatā multis vīcīs nō cō/
siderāt: nec eā mūndare et lauare student
Et hoc īdeo sit qz plus diligūt pulchri/
tudinē faciei qz animē. **H**z dñs mina/
tur talibz se sic colorātibz qz in futuro de/
nigrabūt. **J**uxta illud Joel. iij. **O**m/
nes vultus redigēt in ollam: nunqz ali
qua olla nec caldare aliqd sic denigrabi
tur sicut facies talium denigrabūtur si
sic morient. **U**n̄ etiā Berñ. In quo āt
mēbro creator magis offendit: ī eo pec/
cator grauius torquebit. **R** Sup
bia qz exerceſ in cīngulz corrīgūs sericeis
deauratis vel dargentatis ē multū rep/
hensibil. **D**rīmo: qz supbia taliz cori
giarū in loco humiliatōis est. **U**n̄ Dī
chee. vi. **H**umiliatio tua ī medio tui.
Unde sicut supbia ī paupere ampli
displicer dō qz in diuite. qz paup habet
materiā humilitatis et quoddā rep̄hēsi
uum supbie. sic plus displicer deo super
bia circa ventrē. ybi tāta materia humi
litatis ē qz displiceat in alia parte hoīs
Un̄ Berñ. sup Dīssus ē. Nā magnū
est ēē humilem in abiectione. magna p̄
sus et rara virtus humilitas honorata.
Idē. **H**umilitas beate marie p̄gīs oēz
humiliationē parue creature superauit
qz maiorē materiā supbiendi habuit cū
fuit mater dei. **H**ic supbia ventris sup/
bia aliorū mēbroz supat cū maiorē ma/
teriā humilitatis habeat. **I**tē cū saccus
bono frumento plenus cōpetent ligat?
est cū funevni obuli: non modica fatui/
tas est ad ligandū saccū plenū immūdī/
cia querere corrīgā sericā deauratā vel
deargētā. **E**t cū ad ligādū vasavīna p̄
ciosa cōtinētia circuli lignei sufficiat. pa/
tet qz multū pīculosum est circulos de/
auratos qz reare ad ligādū vasavētris. qd
abominatōe et immūdīcia plenū ē. **I**tez
potest ostendī magna facūtas hoīm or

nātū se p̄cīosis corrīgūs. qz corrīgie ille
chare cōstāt eis. et n̄ plūt: nec qz nec cor
poz: īmo deus ī eis offendit. pxim⁹ scā
dalizat ip̄i etiā hoīes ex pōderositate
grauantur: ergo illa tria sequentia cogi
tare dēberem⁹. max̄ etales supbi qui se
cīngūt talibz cīngulīs deargētāt yl̄ de
auratis. **D**rīmo qz̄ christus p̄ eis cuī
funibz stricte a iudeis ligatus fuit quan
do ī monte oliveti captus fuit. **E**t quā
do ad colūnā ligat? et flagellatus fuit. et
hoc īdeo sustinuit ut hoīes a peccatorū
vīnculis solueret. **S**cīm qz seipos ecō/
uerso vīnculis peccatorōz ligat. cū se sic su
perbe cīngūt. et se diabolo tradit̄ sic ligat̄.
Un̄ dicē p̄nt illud p̄s. Funes pec/
catorōz cīcūplexi sunt me. **U**n̄ aug⁹. de
verb dñi. Peccatū peccato addit. funē
nectit cū quo ligat̄. **T**ertio qz̄ eo z ma
nus et pedes ī futuro ligent̄ cū in tene/
bras exteriores a iusticia dei p̄sidentur
L **C**Supbia qz exerceſ in sotularibz
etiā valde rep̄hēsibilis est. **D**rīmo qz fa
tūras magnavideſ ēē querere pulchru/
tudinem ī calceis cū ad hoc calcei seu so
tulares inuēti sunt. ut ip̄i inqnen̄t. et per
eos pedes ab inquinatione seruen̄t. **H**i
cū nec ī radicibus arborū neqz ī fun/
damentis domoz pulchritudo solet re/
quiri. **H**ic nec ī sotularibz deberet req̄
ri pulchritudo. **S**ecūdo. qz magna in/
gratitudo est velle deferre supbiā ī pedi/
bus ip̄iū hoīs dum christus p̄ amore
eius perforari voluit pedibus suis. **T**er
tio quā supbia maxime ī sotularibz
rostratis diabolica videtur esse adiunē/
tio cū non inueniatur aliqd simile ī re/
rū natura: nullā aīal est qd ī pede rostrz
hēatz si aliq̄ habeat ī capite. **H**oīes p̄o
qui nūs qz rostrum dēberent habere vo/
lunt habere ī pedibus. **S**imilit̄ et strī/
ctura ī sotularibus est magne fatuita/
tis tum quia deus offendit̄ ī hoc. cū
quia ip̄i pedes ab hoc comprimunt̄ et
torquentur. **M**ultisunt qui non recipi
rent pro penitentia talem stricturam pe

dum in calceis et crurum in caligis si confessio eorum eis hoc vellet iniungere. ut hoc sustinerent pro peccatis suis: et propter deum. quod tamen ipsi libenter et letanter sustinent pro diabolo. **E**t ergo pedes et manus talium in futuro ligabuntur. cum in tenebras exteriores projicietur. ubi suffragiis omnium bonorum hominum in terris et locorum in celis privabuntur. **Q**uia in inferno nulla est redemptio. Unde exemplum legitur in tractatu de septemplici amore magistri Humberti. quod quidam sacerdos proxime sua mortua multum se affligebat frequenter per ea celebrando etiam orando. **T**unc quidam die celebraret pro ea: et desideraret aliquid scire de statu eius vidit eam in spora iuxta altare ibide a duobus demοib⁹ detentam et ligata. **G**idebantur autem de capite eius prominere serpentes igneis tanquam capilli. et bufo super pectus eius circumgens anterioribus pedibus collum eius. et igneas flamas in faciem eius spumans. et in manibus et in pedibus catene ignee quibus ligata erat. **E**t tunc dictum est ei. quod inutiliter oraret quia damnata esset. ideo quia mortua erat impenitens. hec autem patiebatur pro ornato capit⁹ et crinum et colorato facie. et propter denudatōem pectorum et mamillarum. et propter ornatum pedum in solularibus. et manuum in annulis et bus insimilivitatisbus et choreis. quibus vitam suam duxerat. Unde dicitur de talibus pomposis **M**atthei. 22. **L**igatis manibus et pedibus pergit eos in tenebras exteriores.

De damnis que confert superbis ornatus.

Superbus ornatus mulier non habet multis. **P**rimo quod quod liber mulier supra pompose ornata peccat contra seipsum. quod decorat animus sue deturpat. et seipsum in anima mortificat. **N**odo malus homo est ille qui se corporaliter occidit. quod tunc quod se totaliter in anima est in corpore occidit. **A**ugustinus. **M**ors corporis necessaria est: mors aie voluntaria. **U**nus corpus mulierum peccatarum est sepulchrum aie mortue. **E**t ille qui se exterius ornans filias sunt sepulchris dealbarunt: qui exterius homibus apparet speciosa: intus vero plena sunt ossibus mortuorum et omni spurcicia. **I**nspiri autem ei remissionem peccatorum et orationem quam facit in ecclesia. non enim deus exaudire orationem quam facit mulier ita superbe inde dens et ornata. **U**nus sup illud. id est **L**uke. 18. **N**on in tortis crinibus: sed gloriosis habitibus non impetrat. **H**ierox in epistola. Quia fiducia erigit ad celum vulnus quem cognitor non cognoscit: potius enim eis humiliter esse in domo quam superbe esse in ecclesia. **S**i aliquis mulier esset que in nullam ecciam iret in solemnitatibus: ipare putaret habere vitam hereticorum. quod ergo de ea que facit quod deterius est. **Q**uoniam talis mulier remissionem peccatorum suorum contumelie que in ecclesia dei offendit ubi placare debuit. **S**ecundo talis mulier peccat contra deum. **P**rimo quod filios dei occidit per quibus ipse mortuus est. **E**t hoc fit totiens quoties aliquem bonum hominem ad peccandum inducit ut eam illicite concupiscat. **N**odo cum quod alicui patri carnali occidit filium suum graviter offendit. quod tunc deus qui plus diligit filios suos quam paternus carnalis. **H**ec quia sanguinem ipsius denuo effundit. quod sicut de corpore humano sano non potest abscondi membrum sanum sine effusione sanguinis: sic bonum

¶ 3

De peccato

homo in gratia existens non potest abscondi per peccatum mortale a corpore mystico ipsius Christi sine mystica effusione sanguinis Christi. Unde Bern. in simone Non nobis tibi videtur grauiorem ab eo Christus sustinere per securitatem qui suggestio emaligna exemplo perniciose. Scandali occassione ab eo peruerit animas quas redemit quod a iudeo qui sanguinem illius fudit. Tertio templum eius spuale incendit. Qlibet enim fidelis templum est opus spiritus sancti in baptismo dedicatus. Sicut dicit glo. sup illud. 1. Cor. 3. Templum dei sanctum est. quod est vos. Quis maius templum incendit malus est: et reputatur incendiarius nominatur. et ad papam post denunciacionem per absolucionem mittitur. quid tunc qui spuale templum eius incendit quod plus oculo templis materialibus diligit. quia illud in suo sangue consecrauit. Ex quo patet quantum deum offendit qui homini templum incendit. Unde ps. Incenderunt igni sanctuarium tuum. 2c. Tertio talis mulier nec angelis. Primo quia pruat eos et eis beatam virginem et oves sanctos gaudio quod habuerunt in conversione illius peccatoris. Unde Luce. 15. dicit. Gaudium est angelis dei super uno peccatore penitentiam agente. Bern. super cantica cantientium angelorum in queracione peccatoris: sicut letari sunt in queracione illius peccatoris: sic conuerso tristatur cum ad peccatum reuertitur. Unde Ambrosius. An non angelos ingemiscere cedimus: cum homo penitus ad peccatum reuertitur. ideo 2r. 1. Corin. xi. Quid mulier debet habere velamen super caput suum propter angelos sex ne offendat angelos occidendo bonos homines quos ipi custodiunt. Item quia seruitus illi homini erubescit ab ipsis angelis evanescatur. de quod punitio dicitur ps. Angelis suis deus mandavit dete. Item quia ruina ipsorum reparari debuit per talem hominem quersus a peccatis. quam reparacionem illa mulier impedit quod illi ad peccandum inducit. Ex quibus partibus et talis mulier grauiter offendit angelos. Quarto talis mulier peccat contra proximos. quod est iterfectrix fratrum suorum cum hominem quemque perornatum suum ad peccandum inducit. quod omnes sumus fratres. quod oves habemus unum patrem et unam matrem. scilicet deum et mariam. adam et euam. unam fidem. unum baptismum. unam patriam et hereditatem. scilicet celum. et deus regnet illas alias a tali muliere in iudicio: et alia ei erit per aiabum illis. quod sunt leges. quod occasionem damni dat: datum dedisse videt. Unde Exo. xxi. Si quis aperuerit cisternam et foderit et non operuerit eam: si ceciderit bos vel asinus in eam redder dominus cisterne pacium iumenti. ubi dicit glo. Cisterna aperit qui mulier ornata in eam non operata bos vel asinus cadit qui occasione pulchritudinis quam mulier incaute ostendit alii qui perirent. Et in hoc casu alia pereuntis de manu mulieris regnentur. Quinto diabole placet talis mulier. quod diabolus utitur tali muliere tanquam gladio ad occidendum filios dei. Unde Hier. Gladius ingenitus est spes et pulchritudo mulieris. multum enim potest est ad exurendum cor humani. viii Prover. v. 2r. Acuta quasi gladius biceps. Biceps autem gladius per dicti pulchritudo ista. quod mulier in qua est ledit per subtilitatem: et ipsos aspicientes per luxuriam. Item per dicti gladius biceps. quod quoniam corpori et anime est occasio mortis. Item diabolus utitur tali muliere tanquam retchi. vii Eccl. vii. Inueni mulierem more amarioram. quod mors naturalis separat animam a corpore. sed mulier ornata separat animam a deo que est mors eterna. Sed per subditur ibide. Que laqueus venatorum est id est de demoni: cum quo laqueo capiunt homines. ergo mulier ornata plena est laqueis a planta pedis usque ad verticem capitis. Unde exemplum narrat Cesarius. quod saecundos quodam videt quodam mulierem

Varijs vestibus tectam. in cuius vestimentis
torum cauda quā post se trahebat longissimam vident multitudinem demonum
qui erant nigri ut ethiopes. qui ut glires
ore cachinantes manibus plaudentes.
et sicut pisces in sagena inclusi saltantes.
Aosperit hec sacerdos: eāq; stare iussit.
ppm aduocauit. et demones ne fugerent
aduerauit. et ut ppms hoc videre posset per
cibus obtinuit. **V**idensq; mulier ppter
vestimentoꝝ supbia se sic a demonib;
delusam et derisui habitā: domū rediēs
vestimenta mutauit. et tā ip̄i q; alijs hec
visio facta est occasio humilitatis.

Superbo ornatus quādo
est peccatum mortale. **A**

Ornatus mulier sit et virorum
potest esse mortale peccatum tri
pliciter. Primo ppter intentio
ne. quēdā em ornant se ut ab alijs viris
cupiscatur q; a viris suis. qd cōstat eē
mortale pccatum: licet nō habeant voluntā
tem consentiendi illis q; eas concupiscunt
Quia fm Aug. nō solum appetere sed
etiam appeti velle criminosum est. **U**n
Chris. in libro de punctione. Si mul
ier se decorauerit et ad se visus hominē pro
uocauerit: extremam vindictam sustine
bit. Alie vero dicitur sic illi mulieres q;
sunt in matrimonio constitute q; iam se or
nant ut viris suis placeat et sic custodiāt
se ab alijs mulierib;. Et mērita est iniqui
tas sibi. hoc patrꝝ q; multe mulieres or
nant se potius qn pdeunt in publicum
q; quādo sunt cum viris suis in domib;
suis. Item quādo viri sunt in remotis
pibus. et uxores talium dicunt q; ornāt
se ppter maritos prios ad complacēdū
eis. sed deus qui cognoscit corda homi
nū scit an sic sit: qui nullo modo decipit
Sed sciendū est fm sanctū Tho. secun
da secūde. q. clx. q; mulier in matrimonio
constituta licite potest operam dare
q; viro suo placeat ne p eius contēptum
in adulterium labatur. **U**nde dicitur. i.
ad Iohann. vii. **M**ulier que nupta ē

cogitat que mūdi sunt qnō placeat virō
suo. **E**t ideo si mulier coniugata ad hoc
se ornat ut viro suo placeat hoc pōt fieri
nabiq; peccato. sic tamen qnō propter
cōsuetudinē aliarū mulierū cū qbus cō
uersatur. nec etiam ex affectu inordina
to pcedat talis ornatus. Et cum modera
tō fieri debet. **H**z mulieres q; viros nō
habent nechabere intendūt nō pnt abs
q; peccato appetere cōplacere vīrom a
pectibus ad cōcupiscendum. q; hoc est
eis dare incensū peccandi. **E**t siqdē
hac intentō ese ornāt ut alios prouocet
mortaliter peccant. **G**aut ex qdām le
vitate seu etiam vanitate ppter quādāz
factātiam necsem̄ est peccatum morta
le. Et quādoq; veniale. **E**t eadem rō est
qntum ad hoc de viris. hecille. **E**he
cundo cum se ornant ex supbia scz extols
lendo se super altos hoīes et stemēdo
alios q; nō habēt talē ornātū vestīū. **vii**
Innoceñ. de uilitate p̄ditōis humane.
Supbus aut ut magnificus videat sa
tagit vestīū duplicitib; in diuī mollib; p̄
cōsis ornari. **H**oc patrꝝ quia heu multis
homines ex supbia se ornāt ut excedat
alios in pulchritudine. vel saltem nō ex
cedant ab alijs. vel ex amore vane lau
dis et vane glorie. ut dicat q; ip̄i sint pul
chri et honorabiles. **N**ō est verisimile q;
tales homines charitatem dei et prox
imi et proprias salutis habeant. quia ver
ba vane glorie chariora habent q; fra
tres suos. q; dūcum. q; propriam salutē
q; etiam eternam gloriam. **T**ales enī
multū contemnūt eternam gloriam qui ei
pponūt laudem et glam hominū. **L**ba
rius em̄ habent ut pulchri dicant q; ut
cōsequantur regnum eternum. q; Luce
xiij. 8r. **O**mnis q; se exaltat humiliabitur.
et oīs qui se humiliat exaltabitur. **E**ter
tio ppter nimiam complacentiaz et amo
rem et sollicitudinē quam habent ad or
natū et pulchritudinem corporis. **T**an
tus em̄ p̄ esse amorille et tāta complacētia
q; erit pccatum mortale et quasi ydolatria;

De peccato.

ut qñ amor ille amore dei supat. hoc em ab hoie colis qd pre ceterz diligit. Hoc bñ pñz in illis q oem sollicitudinē appo nnt quo corpus ornare possint. et sic rem pus suū consumiūt. **G**n Chrs. in libro de puncto cordis. Nos tps vite nostre pluminus expoliates dñam id est animā diversis vritibus et adornates ancillaz. s. corpus varijs ornatib. **G**n etiā dicit Aug⁹ de verbis apli sermone gl̄ij. Corpis hui*9*. i. exterioris hois ornamenti quāto amplius appetunt rāto erūt maiora hois interioris detrimenta quāto aut minus appetuntur exteriora hois ornamenti: tanto magis pulchris morib⁹ homo interior adornaſ. Ergo postponēda est nimia cōplacēta vestiū qz ppter hanc solā posset hō damnari. **G**n exemplū scribit Humbert⁹ de septuplici timore. q fuit qd am nobilis domina in frācia q reputata fuit sancta in diebus suis cū adhuc viueret. Que cū semel eēt rapta vidit quādam magnaz comitissam que fuit ei familiaris. Et cū aiām eius demones traherent ad infernum: ipa ciulādo clamabat: heu me misera ram quia satis casta fui et abstineſ et eleemosynaria: nec p alia redamnor nisi p ornatus vario quez nimium dilexi et in q mibūpi nimis cōplaciū: et sic cuz tali ornatu corporis mei p̄ximis meis occasio malarū et cupiscentiarū fui. et sepius monita tam in sermonib⁹ qz in cōfessionib⁹ meis nō cessauit. Quia ppter nobilitatē reputabā mihi talia lice. et sic dispaaruit.

CQuinqz debent cohibere
supbum ornatum. **O**

Quartū corporis debent cohibere illa quinqz. Primi dei ordinatio que vult ut in pñtitepe intendantur reformatio aiarum. qz ad hoc specialiter fuit p̄mus aduentus filii dei in mundū. In futuro vero vult ut fiat reformatio corpī. et ad hoc erit scđs aduentus. Tūc em resurgent corpora scōrū et glām suā habebūt q hīc sine glā fūe-

rūt. sed illa corpora que hī supbefuerūt ornata: a xpō nō ornabunt. **B**ern. Cum dñs ad iudicium venerit nō reformabit nisi qd humilitatis et abiectōis inuenierit. **G**n apls ad Philip. ii. Salvatorem expectamus q reformabit corp⁹ humilitatis nostre. **C** Scōm est q ornat⁹ iste tunc deficit quando magis est ncessarius: hoc est in morte hois cū deo debeat homo pñtari et angelis ei⁹ cū itur⁹ sic ad glām celestis regni. **G**n Eza. iii. In die ista auferet dñs ornamenti calceame toz et anulos aureos et lunulas et torqz et monilia et armillas et mitras. Armillas vocat glōsa ornamenti brachiorū. nec solum deficit ornatū glē: hī etiā comutabitur in ignominia. **E**t q plus habuit de gloria: plus habebit tunc de ignominia. **V**n Ozee. iiiij. Blam eoz in ignominia comutabo. **E**t Ezaie. iiiij. Erit p suaui odore fetor: et p zona funicul⁹: p crispanti crine caluicū. p fascia pectorali cilicium. **C** tertū est vanitas ipsi⁹ pulchritudinis. de qua pulchritudine legit Prouer. vi. Fallax glā etvana ē pulchritudo: mulier timens deū ipa laudabitur. **G**lana dī pulchritudo qz cito vadit in nihilū: ppter qd flori comparat. **I**n Ezaie em legit. om̄is caro fenuz. et ois glā eius tanqz flos agri. **L**icet flores sint magne pulchritudinis: tamē sati parū amat pulchritudo illa. Ratio qz cito ptransit. **S**ic parum amāda eēt pulchritudo corporis. qz cito amittitur ad minus in morte. **C**uartum est q ipa pulchritudo talis freq̄ter maledicta ē. **G**n Job. v. Vidi stultū firma radice. et maledixi pulchritudini ei⁹ statū. **D**aledicta est pulchritudo hois illius qz ppter pulchritudinē suam damnabit. **E**x pediuisset em hoī illi q fuisset leprosus vel naso vel aurib⁹ mutilatus qz eēt pulcher hic. **Q**uintū est q pulchritudo illius valde nocua est. qz nocet sibypī. nocet p̄ximis: deo et angelis. hoc patet an sup̄ eodē ca. **D**. **E**t hec dicta s̄z de su-

phila interiori et exteriori in genali.

Confessio superbie. et pmo
de iactantia.

Auctantia detestanda est. **P**ro
qz iactans se de bonis: ḡaz dei
effundet. et opera bona perdet.
Vnde de. l. d. Eccl. 20. Bratice aut fa
tuorum effundent. **D**escdo dicit. **N**a
ximus in famone quodā. Non possum⁹
simul pyno eodem⁹ opere fauore mū /
di appetere et pmi celestis glie inde ac
quirere. **I**tem greg⁹ in moralib⁹. O qz
miseri sunt q affectant laudes homi⁹. et
semel ipsi dissipat⁹ fruct⁹ laborū suorū
dūqz se ostēdere alienis oculis appetit
dānant qd agunt. **S**cđo. qz talis fert
testimonium de seipso. q ad talem p̄t dici
vere qd iudei dixerunt ad ch̄m mēda /
citer. vt h̄z Jobis. 8. **T**u de teipso testi
monium phibes. testimonium tuum nō
est verum. In xp̄o cui hoc dicebat non
habebat locum hoc dictū quia veracit
potuit de seipso testimonium phibere. **O**r
seipm nouit plene qd alij homies non
possunt facere q seipos plene et veracit
cognoscāt. **U**nde hylari⁹ dī. Solido
dese credendum est. quia se solus nouit
Sed in alijs hominibus ver⁹ est qd dī
apl̄s. ii. ad cor̄. x. Non q seipm cōmē
dat. p̄batus est. sed que dē cōmendat.
Tertio qui se iactat idolum seipm facit.
seipm colens. et gliam sibi p̄i attribuēs.
que deo principalif attribuenda ē. **U**n
apl̄s. Soli deo honorz glia. p̄s. Non
nobis dñe non nobis. h̄ noi tuo da glo
riani. **Q**uerif vtr iactantia sit pccatum
mortale. Pro quo sciendū. q seipm ta
ctare siue laudare potest cōtingere octo
modis. **P**rimo mō ppter bona famaz:
vt se homo possit seruare suā bona famā.
sic le samuel laudauit postqz senuit
coram filiis isrl̄. vt h̄z. i. **R**egū. i. dīcēs
ad eos. Itaqz puerat⁹ sum corā vobis
ab adolescētia mea vsq in hanc dīcē. Ec
ce psto suz: loqm̄ d me corā dño et corā
xp̄o eius. ut p̄ bouē aliquisqz tulerim aut

asim⁹. Si quēpiā calūnias⁹ suz. aut op̄p̄z
si aliquē. **S**i de manu cuiusqz mun⁹ ac
cep̄z cōtemnā illud hodie. restituam⁹
vobis. Et post subdit. **T**estis mihi est
dñs q nō inuenietis in manu mea qcō
mali. **S**ic simili modo cū quis inculpa
tus ess̄ in iusteyl etiā timeret inculpare
in iuste: in tali casu posset seipm laudare
ad conseruādam famam suā. qz crudel
est qui negligit famā suaz. immo hō cū
inculpaz in iuste: tenet defendere suā bo
nam famā. et se excusare oñdere innoce
tiam suā. qz dīcīt Prover. 22. **M**elius
ē nomē bonū qz diuitie m̄lē. **E**li. **H**u
descōvicto. Non sufficit nob̄ vita sc̄rā:
ni si t̄ fama bona. **U**nd Aug⁹. **H**uo
sunt tibi necessaria. sc̄z cōscientia et fama
Lonsciētia ppter te. et fama. ppter pximū
Scđo potest quis se laudare de bo
nis suis propter subleuationē spei: sic se
laudauit ezechias. vt habet. **E**la: 38.
vbi dicitur. Egrotauit ezechias vlsqz ad
mortem. et introiit ad eum elias. ppter
et dīxit ei. Hec dīxit dñs deus. Dispone
domui tue qz morieris tu et non vivies. et
conuertit ezechias faciem suam ad pa
rietez et adorabat dñm et dīxit. **O**bsecro
dñe memento queso: quomodo ambu
lauerim corā te in fitate et in corde pfectō
et quod bonū est in oculis tuis feceriz. et
fleuit ezechias fletu magno. et factus est
p̄bū dñi ad eliam. ppterā dicens **G**la
der dic ezechie. hec dīcit domin⁹. **H**u
diū oñonez tuā rvidi lachrymas tuas
et ecce ego adiūciam sup deos tuos. xv.
annos. et de manu regis assyrioꝝ eruaſ
te. et ciuitatē istā. **S**ic simili mō cum qz
essel in maximis anxietatib⁹ cōstitutus
sine etiā in agone mortis: et de despera
tione tēptareſ: tūc posset qz in tali casu
bōa op̄a sua ad memorā reducē ne de
speraret. Et cū ecouerso homo d̄ elatōe
et cōplacētia suūp̄ius tēptareſ: nūc pccā
sua cēnt reducēda sic ad memorā. vt sic
humiliareſ. **H**uic simile legit̄ d̄ sancto
anthonio. qui diabolus dīxit. **C**ū te ex

P i

De peccato

altae i elatōemērē desidero. tūctu te dep̄mis. **U**n te dephmē volo tūctu te exaltas. **S**ciedū tñ q̄ s̄ agusti⁹ mort̄bō maxie d̄z h̄e recursū ad diuinā miseratōez. **U**n Ambro. in hexamerō. **D**e diuina misera/ rōe tūc sperandū ampli⁹ est: cum p̄sidia humana defecerint. **U**n leḡ de beato Berni. Qui in merito passionis. intatū confidebat. q̄ cum in infirmitate esset. q̄ndoq; sibividereſ ante tribunal domī se p̄ntari. **E**t quō sat̄ han multa p̄tra ip̄sum diceret. **R**espōdit regnū celoz du/ plici iure dñs meus obtinet. scz heredi/ tate p̄s. et merito passionis. **A**ltero ip̄ contentus. alreꝝ mihi donat. Ad hoc in imicus cōfusus discessit. **T**ertio pōt q̄s se laudare ad gloriam dei et edificati/ onē p̄moꝝ. **S**icut fecit sanctus pau/ lus apl's. **U**n dt. i. Coz. xi. Estimo me nihil min⁹ fecisse a magnis apostolis. Item dicit in alio loco. Abundantius om̄ito illis laborau. Itē iactat se b̄ his que passus est. **U**n dic. ii. Coz. xi. In laborez erumna zviglijs mltis. In fri/ gorez nuditate in mortib⁹ frequenter. a iudeis quinques quadragenias yna mi/ nus accepi. Tervirgis celsus suz. semel lapidatus. ter naufragi⁹ feci. et sic d̄ ali/ ts periculis q̄ ibi narrat in q̄b fuit. **H**ec beatus paul⁹ dese narrat: vt eos ad ro/ lerentiam zopatōem animāer̄t. **U**n dt. Coz. co ca. Bustinetis inquit s̄i q̄s in seruitutem vos redigit. si quis deuorat si quis in faciem vos cedit. Itē dicit ro/ manis ad roma. i2. **B**ūdicate psequen/ tibus vos. benedicite et nolite maledice/ re. Ergo tali intentiōe qñ quis opa sua manifeste corā hominib⁹ faceret. et qñ q̄s de eisdem opib⁹ bonis se laudaret. vt deꝝ ex hoc honorificaret: et p̄ximus edi/ ficaret non peccaret. **U**n christus dixit in euāge. **M**ath. 5. **S**ic luceat lux v̄a corā homib⁹. vt vi. o. v. b. et glori. p. et c. **U**n Greg⁹. in moral. Actio sit in publi/ co. intentio tñ maneat i occulto. **Q**uar/ to modo cū q̄s se iactat. ppter aliquęz a/

ctum venialis peccati. **S**icut quando/ q̄s laudari vult eo q̄ venialiter in laude delectetur. **V**erbi gratia: vt cū q̄s se iac/ eat de aliquo quo quod nō est p̄tra ca/ ritatem dei neq; p̄ximū tali intentione: / ye sic bonus socius estimeſ. et noſet. et h̄/ estyeniale peccati. **Q**uinto mō ppter lu/ erum tpale et ex auaricia solent aliqui se laudaē vt mercatores aliqui qui se ip̄os cōmēdat. et sic p̄ximos suos in emendo et vendēdo decipe intendunt. vel etiam ve/ aliq̄ hypocrite qui se cōmēdat ppter lu/ crum. **S**ciedū q̄ qñ malus homo que ostēdit se bonū et non est: et sic recipit ali/ quam elemosynā cū tamē nō indigeret: re/ netur restituere in foro cōsciētie pauperi/ bus. vel vt mechanici faciunt: qui vltra modū suos labores et sua opa extollunt et cōmendant et labores et opa aliorū rep̄ / hēndūt et ituperāt. q̄s nihil valeant: q̄s uis etiā quādoꝝ meliora sint. quod cō/ stat esse contra charitatem p̄ximū. **Q**uis alijs facit qđ nō vellit sibi fieri. scz artes et opa alioꝝ v̄ilpendendo. et tales graue/ ter peccat. qđ hoc nō procedit ex charita/ te: sed ex inuidia. **U**nd Aris. ii. topicoꝝ **I**nuidus ē qui cōtristat d̄ p̄spitate bo/ novꝝ. Idē dicit. ii. Rhero. **S**il's sil' in/ uidet. si in hoc quo sil'es sūt vñ excedit aliū. vñ sigulus odit sigulū. **S**exto cuž quis se iactat in maleficis suis. et tūcta le est peccati qle est illō peccati de quo se iactat. scz mortale vel veniale. **V**erbi grā sic cū q̄s se iactat de p̄catione mulie/ trī vel de tacitu illicito. vel etiam de actū luxurie. vel etiā de supbia. vel cōplacen/ tia quā habuiti chorlando et sic de aliis. **Q**uis a multū reprehensibile est et nocis/ uū sic se de peccatis factare. **U**nde greg/ gor⁹ in moral. **H**ūt nō nulli q̄ nūq̄ de/ flent qđ faciunt: sed etiā laudare et defē/ derē nō desistunt. **E**t nūm̄z cū d̄fēdūt culpa geminat. **U**nde etiā dicit aucto/ ritas Dupl̄r peccat q̄ se de crimi⁹ iactat. **S**ciedū. q̄ tam ille q̄ laudat alium in peccato mortali ipm̄ in peccato p̄fornit

do q̄ ille qui laudez q̄rit in tali peccato
 ambo grauit peccat. **Vñ** aug^o. sup ps
Duo sūt genera psecutor. s. vituperatiū
 et adulatiū. **S**ed plus persequi flingua
 adulatoriis q̄ manus psequentis Idez
Adulatiū lingue ligat hoies in peccatis
Deletat em ea facere in q̄bus nō soluz
 metus reprehensor: sed etiā laudat opa
 cor. **P**ed heu iam impletur illud dictū
 ps. **L**audat peccator in desiderijs suis
 et c. **Q**uia superbia noīatur hōestas. auar
 icia. pudentia. astutia prudentia et sic
 de alijs. **S**ed q̄ sic laudant decipiunt.
Vnde esa. 3. **P**opule meus qui te bea
 tum dicunt: ip̄ te decipiunt. **E**rgo nō
 debemus nos iactanter laudare in ma
 licijs nostris. nec gaudere de iniquitatib
 us nostris. de quibus dolendum est.
 neceyelle honorari in his. in q̄b merito
 deberemus verecūdari corā deo et omni
 bus hominib. **Vñ** Berū. **Q**uid est
 magis puerum q̄s letari cū maleficeris
 et in rebus pessimis exultare. **S**epti
 mo cum quis se false et mendaciū iactat
 sicut heu sepius contingit q̄ multi se ia
 ctant de his que nō sunt vera. et sic mē
 tiendo querunt vanaz gloriam. **T**ūckm
 Hermānū deschilditz. **Q**ñ verba tal
 iactantie sunt in materia falsa: tunc pōt
 esse morale peccatuyl' véniale: sicut ea
 falsitas est de qua se iactat: vel mendaci
 um de q̄ gloriā q̄rit in bonis opib suis.
Octauo cū q̄s se iactat et laudat q̄rit in
 suis opib hōis. **T**ūckher. d. schilditz
Qñ p̄ talem iactatiā querit gl̄iam quā
 pfert honori diuino vel sue saluti vel di
 lectioni. p̄ximū tunc sic est pccm mortale.
Sed tamen si quis se iactat de aliquibus
 et in eis gl̄iam querit. non tamen illā pre
 fert honori diuino vel sue salutis vel dilēctioni
 p̄ximi: etiā si inanem gloriā q̄rat. p̄t ee
 ventale. **E**t d̄ hac materia loq̄tur etiā
 m̄gr in cōpēdio theologice p̄tit; dices
Silaus q̄rit p̄ opa virtutū. h̄ ē duplicit.
Qrl' appetit laudis p̄nigil op̄ virtutuz
 cūq̄ incidēs. sicut p̄tingit i cātu et p̄dica
 rōe q̄nq̄z. et tūc c̄veniale. **G**laus ēfinit
 p̄ncipalit p̄stitut op̄i virtutē et opanti. ita
 q̄ ibi p̄stituat finē vltimū. et sic ē mortale
 q̄r tūc inhēt ei vltimi vltio: q̄ aliquid possit
 dānari cū hōis opib suis. s. q̄ p̄tio et p̄n
 cipalit et finalit itēderēt laudēbūnam
 quā p̄ponerēt dō et p̄p̄saluti. **E**xemplū ī
 euāge. d̄ phariseo. **L**u. 18. q̄ decias de
 dit. et duos dies ī hebdoada iejunauit:
 et tñ cū his p̄meruit ifernū q̄r de his ho
 nis opib se iactauit. et ī eisdēvanā glaz
 q̄siuit. **H**icēdū et q̄ hō possit amittere
 mercedē suā si se iactat d̄ hōis opib sui
 is. et si mortalit n̄ peccaēt **H**ecille. **E**r
 go p̄icōsū ē: et malitī valde aliquē se iacta
 re et laudari velle ī hōis opib suis. **Vñ**
Isidor^o d̄ sumo bono. **Q**ui h̄ de bono
 laudari appetit spem pdit et glaz merce
 dis ī futuro n̄ recipier. **I**te Chriſo. sup
Mattb. **O** insipies qd̄ tibi p̄dest ista
 laudatio post mortē. s̄vbi erz̄n laudet.
Ite nō solū caue de hem^o ne hō a nrā iaz
 cent p̄feram^o h̄ etiā prudentē cauere de
 hem^o. ne in elatō et mēti snos d̄ hōis no
 stris iactem^o. **Vñ** legī exemplū. **Q**uidā
 frat̄ religiosus in qd̄a monasterio erat.
 q̄ sepi^o excessit in m̄tilo q̄o. q̄ semel in p̄
 sentia abbat̄ sui loq̄bas de nō sibi com
 missis. **U**ni abbas seriose dixit Frat̄ ta
 cervade tua silētū tuū. **I**n q̄b s̄bis ille
 lefrat̄ cōpūct̄ ē. et iuit ad cellam sua et
 amo tacuit: q̄ n̄ loq̄bas nisi interrogaret
In quo silentio p̄fecit ab intra in mēte:
 q̄ deus sibi revelationes sanctas mani
 festauit. **F**uit aut̄ heremita in silua non
 longe a monasterio. **A**d quē iuit abbas
 ad p̄curādū sibi cuz sacramento eucha
 ristie. q̄ insirmus erat heremita ille. et sū
 plit abbas secū illū frēm quis sic silētū
 seruabat. **E**t cū irent in via: quidam la
 tro audiens nolam cū sacramento: assy
 ciavit se eis et iuit cū eis ad domūz herem
 ite. et māsic in ianua stans foris. q̄ re
 putauit se in dignū esse q̄ intraret ad tā
 sanctū viz. et q̄n heremita tā dehebat su
 meres sacramētū: tūc dixit latro. **O** de^o

P 2

De peccato

si talis cem q̄lis tu es. Et heremita hec audiens in elatōē mētis dixit: hoc libē ter deberes velle. Tunc ille frater cepit amare flē: et tōdebat pect̄ suū. H̄z post q̄ abbas et frater ille redierūt ad domū et clatro secut̄ est eos a lōge. et dixit. O deus p̄picius esto mihi peccatori. et sic in talis feruentī contritione curvit p̄ ab batē. et in talis veloci cursu cecidit tā gra uiter q̄ immediate mortuus est: tūc frater ille risit in iubilatione cordis sui: tūc abbas ammirabat de illo fratre. Et p̄ q̄ ad clauſt̄ p̄venerūt quesuīt ab eo. cur fleuisset quando illum sanctū hoīem vi disset cōicare. et iam risiſ ſuū illū latronē in peccatis suis mori cōspexiſſet. Tunc frater ille dixit abbati. Audiuisti ne pat̄er verba latronis: q̄ dixit. utinaz eſtem tal' qual' tu es. et heremita in elatōē mētis r̄ndit. h̄ libent̄ deberes velle: et ppter talē elatōē dānabit̄ ſi ſic moriet̄. ḡ fleui H̄z ille latro q̄ ſecut̄ ē nos voluit. ſit̄ p̄cca ſua. et ex tali feruēti tritōē mortu⁹ est et de⁹ indulſit ſibi oia p̄cca ſua. et eſt filius et heres regni celeſtis q̄ contritio ſua tanta fuit: q̄ d'eleuit pena et culpa. ergo riſiſ ſā et gauiſſ ſum d̄ magna mi ſcia dei. Und Lassio. sup illud. p̄s. Ad dñm cū tribularer. Dñs nescit diſ ferre quē cōpūcto corde ſibi ſenſerit ſup pliſare. Itē greg⁹. i registro. Illū quez cōſpicis de elicta ſletu d'elere. in cōſpectu deitatis nō dubites misericordiā conſequi. Quia nullum peccatorē reuersū ſp nit qui peccatores redimere venit. Ergo ſumine cauēdū est ab elatōē mētis i bo nis opib⁹. Un Bern. in tractatu d̄ ſep rez donis. Multo meli⁹ eſſe peccato rem humilem. q̄ iuſtum arrogantem. Quod a dñno apte oſtēdiſ ybi publica nus et phariseus in exemplū ducunt̄.

De inobedientia. **R**
Inobedientia eſt ſecūda filia ſu perbie. et naſciſ ſyuenit d̄ ſupbia quod patet. q̄ ſupbus nō vult ſe inclinare ad obedientiū et ad exequen

dūm ſupioris p̄ceptum ne in eo inferior videaſ. Q̄ ſt̄ inobedientia ē malū vitū et detestandū. hoc patet fm guil. lugd̄ in ſūma vicioꝝ. Primo q̄ illud yſciū multipliciſ et grauit̄ legiſ punitiū eē i ſa cra ſeptura. Q̄d p̄ in p̄mis parentib⁹ qui ppter illud peccatiū electi ſūt de para diſo. Si illi qui iaz erāt in paradiſo ele cti ſunt d̄ paradiſo terreſtri ppter inobedientiā. q̄no credit̄ ſe ingressuros paradiſum celeſtem q̄ inobedientes ſūt. Itē punitū eillud peccatiū in yſore Loth. q̄ ppter inobedientiā versa eſt in ſtatū ſalii ſen. xix. Itē punitum eſt illud peccatiū in ſaul. in hoc q̄ ppter illud peccatiū electus eſt deregno. Un. i. regū. iſ. Dixit Samuel pphā ad ſaul p eo q̄ abieciſſi ſer monē dñi: abieciſ te dñs: n̄ eſis rex. Itē ppter inobedientiā in tāta miseriā poſiti ſu m⁹ et ppter eā oēs morti adiudicati ſum⁹. Un greg⁹. Ad h̄ hō in paradiſo poſitus erat vſicle ad 2ditoris ſui obedientiā vi cul' charitatis aſtringet. et ad celeſtez pa triā angel⁹. q̄q ſine morte carnis traſiret. Sic nāc̄ immortalis cōdidiſ fuſit: ut ſi no. i peccaveret: etiam mori nō po tuſſet. Itē ppter inobedientiam huma nū genus multiplices miseriā ſuſtinet ſeſ famem. ſicim. frigus. et eſtus. et do lores infirmitates et tribulatōes. et ſic de alijs q̄ oia humanū genus non ſuſtinet ſi deo obedientiā fuſiſſet. Un gregoriuſ. Ibi nulla aduersitas: ybi nulla do minaſ iniquitas. Ergo oēs miserie p̄ntis vite quaſi quedā flagella ſūt: q̄bus dñs inobedientiā hoīis punit. et ad obedientiā excitat. Unde inobedientes hoīes duriores aliniſ ſunt. q̄ illi flagellis et a culcis obedientiā. Secūdo potest vale read detestatōem huius peccati magnitudiſ remedij quo indiguit illud peccatum ad ſuī curatōem. Oportuit ei ut ſi lius dei fieret obedientiā uſq; ad mortem: ut peccatiū inobedientie ſanaret Ber nar. Ex cōſideratōe remedij: pericli no stri eſtimō q̄nitatem. In ueritate poti⁹

deberem timere in obedienciaz q̄ mor tem exēplo filij dei. de quo Hermann. dicit **H**ermanno frēs christus ne p̄deret obediētiā p̄didi vitā. **T**ertio sc̄z ad de testandaz inobedientiā potest valere b̄ q̄ inobedientia reddit hoīem maledictuz **V**nde **D**eutro. 27. **M**aledict⁹ qui nō p̄manet in f̄monib⁹ legis huius. nec eos ope pficit. **E**t Eccl. 41. **V**levob⁹ viri i p̄y qui dereliquistis legem altissimi **E**t si natifueritis in maledictione nascenti ⁊ si mortui fueritis i maledictione erit ps yestra. ps. **M**aledicti q̄ declināt a mā datis tuis. **Q**uarto p̄tivalē ad de stationē huius peccati hoc q̄ inobedientes socij demonū sūt. **I**nter oēs creaturas non inueniuntur nisi due que non obediunt deo. sc̄z demones et malí homines **V**nde Job. 18. **H**abitent in tabernaculo eius socij eius. immo videntur diabolo attinere inobedientes: sicut obedientes dñs reputat sibi attinere. **vñ** **M**atthei. 12. **Q**uicumq̄ fecerit voluntatem patris mei qui in celis est: ip̄e meus frater ⁊ soror ⁊ mater est. **E**rgo stude dehennus obediētiā exēplo xp̄i qui dicat. Job. vi. **D**escēdi d̄ celo. noīt faciā voluntatem meam: sed voluntatē ei⁹ q̄ misit me. **Q**ueris ut inobedientia sit peccatum mortale? **R**espōdeo f̄m Tho. sc̄d̄ sc̄d̄ e. q. cv. q̄ sic. nā inobedientia contraria charitati dei. q̄ exigit ut eius p̄ceptis obediatur. **I**n preceptis aut̄ diuīs p̄tinetur q̄ superiorib⁹ obediatur **Vñ** **R**oma. 13. **Q**ui potestati resistit dei ordinationi resistit. Item contrariaf⁹ dilectioni p̄ximi in quantum superiori subtrahit obediētiā quaz ei debet. **S**i endū q̄ Hermann⁹ deschildiz sub aliis ybis respōdit ad p̄dicram questionez dicens. Inobedientia est q̄dā repugnātia ad voluntatem superioris v̄l transgresio statuti dei vel prelati. **S**iergo illa repugnantia quaz habet subiectus ad voluntatem superioris: puta dei vel prela tis in his in quib⁹ subdītus necessario

tenetur superiori obtemporare. tunc v̄o catur precuaricatio vel rebellio. ⁊ quādo scienterz cū deliberatione fit est morta, tale p̄cēm valde graue quasi quedā idolatria. **V**nde dicit p̄mo regn. 15. **Q**uāsi p̄cēm ariolandi est repugnare. ⁊ quasi scel⁹ idolatrie nolle acquiescē. **S**itn illa repugnātia nō esset in his in q̄b⁹ subiectus necessario b̄z obtemperare. v̄l etiā si esset aio indeliberato. v̄l si p̄cederet ex p̄babili ignorātia: posset esse q̄nq̄ veniale. q̄nq̄ sine p̄cēo Verbi grā. **S**ubditus q̄n repugnaret p̄cepto plati male p̄cipiēt; v̄l se opponēt malevitise eo mo quo deberet corā suo supiori. **E**t sic etiā dicēdū videt de transgressione statutivū canonū v̄l alicui⁹ regule v̄l statuti plati: si tale statutū v̄l mādatū teneat f̄m simiplicē iussionē: p̄t ecē veniale p̄cēm nisi talis trāsgressio ess̄ que p̄ se mala esset. v̄l etiā indifferent fieret ex p̄temptu.

De contentione. **S**ontentōe zvitare de hem⁹. **P**rimo q̄r est p̄cēm diabolici. vñd Aug⁹. **N**ihil simili⁹ ē actib⁹ de monū q̄ litigare. vñ fūum diaboli non dei se ostendit q̄ libenter litigat. q̄. ad t̄mo. iij. **S**eruū at dñi nō oportet litigaē s̄ mansuetū esse. **D**iscordia faciēs ⁊ cuž p̄xio litigās n̄ solū ē fū⁹ diaboli. **S**erfili⁹ diaboli. **Vñ** greg⁹. in pasto. **S**i dei vocant filij q̄ pacē faciūt p̄culdubio sūt filij satiane q̄ eā p̄fūdūt. **S**cīdū tñ q̄ q̄uis cū omnib⁹ hoībus debeam⁹ habē pacē tamen specialius cū quatuor generibus hoīm non est litigādū. **O**rio cuž potentib⁹. vnde Eccl. 8. **N**ō litiges cū homine potente: ne forte incidas in manib⁹ eius. ⁊ cum hoīe locuplete: ne forte contra te constituat litem tibi. **M**ultos em p̄didiit aurz argentū. **S**c̄do cū homine linguato sc̄z qui est multoꝝ verborum. **V**nde Eccl. 8. **N**on litiges cū homine linguat, neq̄ struas in ignem ipsius ligna. **E**t cum homine iracundo non facies rīxam. **T**ertio cū v̄roē p̄p̄ia

De peccato

Ex quo enim aliquis litem incepit habere cum propria uxore: non habebit rem quae neque in presenti. neque in futuro. puer. **v.** Tecta pestilencia et mulier litigiosa comparatur. Qui in domo pestilente est: quoniam vult declinare stolidum in uno loco invenerit illud in alio: ita quod non inuenit ibi quietem: sicut vir et uxori quietem non inuenire ex quo incipiunt esse litigiosi: et valde male est eis. Primum quantum ad corpus. quis enim magnas diuicias habeat tamē sunt tristes. et cum gaudio non potest uti: quod si bi mutuo inuident. Unde pueri. i. 7. Melior est bucella panis secca cum gaudio: quam plena domus victimis cum surgo. Secundo quantum ad animam. quod tales in mortuorum discordantes multa peccata mortalium inter se committunt in periculis animalium suarum. scilicet maledicendo. blasphemando. sciniuncem peccando. et sibi ipsi malum optando. Et hoc toni sit ex istius actu diaboli qui cum talibus moratur. Quia si eut illi qui sunt simul pacifici et cordes habent deum secum mortalem. Unde Mat. i. 18. ubi duo vel tres fuerint congregati in nomine meo: in medio eorum ego sum. sic discordes habent diabolum secum mortalem: qui ad tales discordias eos instigat. Quarto non est litigandum dñe quod hoie non molestat. Unde Eccl. xi. De illa re quae non molestare ne certaueris. Contra hoc faciunt qui oia expediuntur. et tales sibi ipsi faciunt inquietudinem et impedimentum. perfectus sum. Contento sum Hermannus de schilditz enim pugnatio veritatis cum fiducia clamor. et ut sic semper est mortale peccatum. quia repugnat veritati et paci quod est effectus charitatis: uno sine qua charitas haberi non potest. Quia sum Augustinus. in libro pastorali. Superbia parit dissidentem. charitas unitatem. Ex hoc est quod contentiosus persacros canones prohibetur ordinari. ut. xlii. dicitur. Quod non fieret nisi contentio esset peccatum mortale. Si tamen aliquis impugnaret falsitatem. vel defensionem ve-

ritatem cum inordinato clamore: possit esse veniale peccatum: nisi forsitan esset ratio inordinatio quod esset magnum de hoc scandalum tunc quoniam est posset in hoc committi peccatum mortale maxime quoniam in pugnatio falsitatis vel defensio veritatis non pertinet ad conservacionem fidei vel veritatem vivit. Si autem pertineret ad aliquod istum non credo quod faciliter posset ex hoc quod incidere peccatum mortale.

De ipocrita.

In ipocrisia est peccatum valde detestandum. Primum quod hypocrita est symme diaholivolens imitari filios dei: et quod filii dei faciunt ad sui deicorem: ipse facit ad sui ingulatorem. sicut de quodam symme refertur quoniam dominus quidam enutribat. Juxta quem in proximo quidam pauper sutor preparauit calceos. Et quando incidit coreum ad calceos: tunc symme ex opposito in domo sui domini obstat uabat eum. et cito surrexit. et cultellum de manu posuit: tamen cito accurrunt: et etiam coreum sibi prescindit. volens facere sicut a sutori vidit. Et sic destruxit pauper coreum. quod ille pauper diviti sepe contusus fuit. quecumque non curauit. Tunc vna vice accepit sutor nouaculuz ad manum: et rasit sibi barbam sub collo suo et gemitus. quod cernes symme et per recessum suum aduenit. et cultellum recepit: et sic sile sibi cerevoluit. et sic seipsum occidit. Sic hypocrite faciunt sibi ad proprieatem quod boni sibi faciunt ad salutem. Secundo potest valere ad detestacionem huius peccati pena quoniam scriptura ipsis minatur. Et una pena est quod non videbunt faciem dei nisi conuertantur. Unde Job. i. 13. Non venit in conspectu eius ois hypocrita. nec misericordia deus non sit an in conspectu hypocrite. Quia ei opera sua faciunt ab hominibus dea. hoc est unum quod multum placet deo quod homo cor suum et intentiones suam sepe erigat ad deum. Unde super illud post. Firmabo super te oculos meos de glosa in persona domini. Non auferas oculos meos a te. quod tu semper leucas oculos tuos.

Ad me. **T**ertio modo possunt valere ad detestacionem huius peccati maledictiones multiplices quas dominus ihesus super hypocritas prouulit. **I**nde **M**ath. xxiiij. **G**levobis scriberet pharisei et hypocrite qui clavis regnum celorum ante homines. non enim intrant. nec introcuentes sinitis intrae. **I**tem. **G**levobis scriberet pharisei et hypocrite quod comeditis domos viduaz in oratione longa. **I**tem. **G**levobis scriberet pharisei et hypocrite quod similes estis sepulchris dealbatis. et sic de alijs plurimam seductionibz que in euangelis inueniuntur. **S**ed quereres: quod dominus ita psequebat hypocritas. **R**es deo sum. **G**uil. lugd. qd deo: qd ipsi sunt perditio eius simulantes se esse ex dei parte. et sunt ex parte diaboli. videtur enim amici sunt inimici: et ideo multum possunt nocere ecclesie dei. **U**nde heretici per hypocrisim homines decipiunt. **E**rantichristus qui caput erit malorum et hypocrisim homines decipiet.

Le speciebus hypocrisis.

Hequis de speciebus hypocrisis. et summa est quod aliquis coram hominibus simulat se obediere deo: et in occulto non timet deum offendere. **E**cce illa summa specie bonitas enim apparent in exterioribus operibus. **C**ontra eundam speciem est quod in aperto et in occulto bona opera facit. ut scimus ab hominibus videatur. **E**cce illa specie bonitas ostendit in occultis et in apertis: sed non in intentione. **C**ontra quod dicit Gregorius in moralibus. **Q**uoniam bonum quod agimus per intentionem semper ad celestia levemus. **T**ertia species est cum aliquis minorem hypocrisim relinquit: ut in maiori et subtiliori permaneat. ut cum aliquis req[ue]rit an leuitet. dicens scit. ut dicatur hypocrita non esse. **E**cce ista specie non pretenditur bonitas intentiois. In prima multum occultat diabolus. In secunda magis. In certa maxime.

Hypocrisis quod est peccatum mortale.

Verum quomodo hypocrisis sit et quod sit mortale et quod non sit. **R**espodeo quod hypocrisis sit mortale modis. **P**rimo quod quis ostendit se sanctam libera citatem. quod nechiz: nechiz curat. **F**at tunc scimus reputetur. sic enim **T**homus **s**cripsit. **Q**uid est peccatum mortale. quod non sit totaliter prauatur scriptate nisi per peccatum mortale. **U**nus de Aug. sup ps. 63. **S**imulata equitas non est egitas: sed duplex iniquitas. **E**x hoc per quod in hypocrisi talis est duplex peccatum. scilicet iniquitas. quod occulit iniquum et malum sunt. et falsitas: quod fingunt et mentiuntur se esse sanctos et non sint. **U**nde hiero. in epistola. Duplicitas peccare us es non habere quod crederis. et quod non habueris simulare. **U**nus etiam. iij. q. i. in capitulo Nolo. dicit quod huius hypocrisia vivat corporaliter mortuus enim est spiritualiter. **S**ed si scriptare ostendit. ut falsam doctrinam scilicet heresim se minare possit: taliter peccat mortaliter et facit per deum et per salutes proximi. et taliter simulatio scriptatis est contra hereticis. quod hereticis mortaliter in ieiunari: et genuflexiones loquax faciunt ut sic homines sapiantur: et suis falsis doctrinis credant. **T**ertio si ostendit scriptare per reavt possibiliter ecclesiasticam dignitatem acquerere ad quamcumque indignum est taliter. etiam quis ter deum offendit. **U**nus Berinus. lugd. **D**issi. **E**ofres qui est hominibus pessime desidero: toties deum meum offendendo. pire ostendo et veni sapio quod deis sit. **U**nus augustinus. in libro de doctrina christiana. **L**iber illi quod naturaliter sunt sibi pares hoc est hominibus. dominus affectat intolerabilis quidem superbia est. **Q**uarto: si ostendit scriptatem ut iniuste acquirat quecumque bona ipsalia. in quibus finem constituavit. **H**ec enim **H**erodes schelditur est peccatum mortale. **Q**uod etiam sic patet. quod taliter non quod sit ibi honor et ecclesiastica dignitate ut ambicio. nec quod sit falsa doctrina seminare ut heretici. sed tamen querit palem sub am congregare. ideo auaritia est et auaritia nihil est celestis. **U**nde augustinus. **A**uarus an quis lucret: se ipsum prodidit. et an quis aliter quod capiat capis. **U**nde etiam **C**hrisostomus. sup

De peccato

Matth. Qui pecunie fuit p̄sentib⁹ cōpedib⁹ p̄stringit ⁊ futuris. **Q**uinto si quis ostendit sanctitatē fictā ⁊ in ipa fi-ctōe delectat cū alias nullū malū pretēdit. de quo dicit Aristo. 3. ethi. q̄ tal' ma-gis videt van⁹ q̄ malus. **L**ucifer her. de schilditz p̄t esse pccm veniale. **S**exto si quis simulat sanctitatē quā libenter ha-beret: credo q̄ non peccet mortaliter: **S**eptimo: si quis simulat sanctitatem occultando suū peccatum ne alij scanda-lizent. ⁊ fm tho. scđa seđe. p̄t fieri lauda-bilit: vt aliquis occultet pccm suum: ne alij ex hoc scandalizent. q̄rve hoī p̄t quē fit scandalū. **O**ctavo cū quis ad hono-rez dēiz p̄ximoz edificatōe z simulat sa-citatē. vt qn̄ aliquis bon⁹ religiosus ma-tore cōpositōem oñdit corā extraneis ut ipi magis edificen⁹: iste nō peccat s̄ me-retur. **U**nde Matth. 5. Sic luceat lux v̄ia corā hoib⁹: vt videat opa v̄ia bo-na ⁊ glo. ⁊c. **D**e pertinacia.

Pertinacia etiā est filia supbie d-quayidendi est qn̄ sit peccatum mortale. **R**ūdeo fm richarduz. **O**p̄tinacia nihil est nisi cū in nr̄a sentē-tia ḥ p̄silia alioz imprudent⁹ p̄sistimus. **H**oc āt fm Her. de schilditz p̄t p̄tingi dupl̄r. **P**rimo in defensionē pccivel eri-roris. ⁊ si talis error sit pccm mortale: n̄ est dubiū qn̄ p̄tinacia hoc defendēs sit mortale pccm. **S**cđo q̄ sit p̄tinacia iyo-lendo alios vincere. q̄r sicut dicit Isido-r⁹. in li. 4. ethimo. p̄tinax d̄r eo q̄ i. apō-sito suovsq̄ advictoriā p̄seueret. **U**nd p̄t q̄ p̄tinacia sp̄ e pccm mortale ex ḡne suo. s̄ sentētia tñ in q̄vincere velle poss̄ esse non malavel vere similis ⁊ tñ poss̄ eē sine pccō mortali. **H**i em̄ bōa eſſ̄ sen-tētia v̄l certa: tñ cū cēt p̄tinacia: s̄ p̄seue-ratia. **H**i āt dubiaz si nō falsa v̄l verisimilis: ḥ sentētias tñ alioz imprudent⁹ p̄sistere in eaviciosum est.

De discordia.

Discordia opponit cordie que a charitate causat. **D**iscordia aut̄

est pccm in qntū hm̄oi p̄cordie p̄trariat. **P**otaut ipa p̄cordia tolli p̄ discordiam dupl̄r. **U**no mō p̄t se sc̄ qn̄ scient ⁊ ex i-tentōe alijs dissentit a bono diuino vel a bono p̄ximi in quo tenet p̄sentire. hoc est pccm mortale ex suo ḡne p̄t p̄trari etatē ad charitatē. **U**n̄ d̄ Bern. **S**ic in pace fact⁹ est loc⁹ dñi: sic in discordia loci fieri diabolo manifestū est. **D**iabolo āt nō sit loc⁹. n̄isi p̄ mortale peccatum. **A**lio mō p̄ accēs p̄t tolli p̄cordia. **U**nd cū intētō aliquoꝝ est ad alioꝝ bonū qd̄ p̄tinet ad honorev̄l ad utilitatē p̄ximi. ⁊ in hoc fixi sunt q̄vterq̄ bñ intendit: ⁊ p̄t p̄currire plura media ad h̄ bonū p̄ sequendū. v̄tyn⁹ illoꝝ estimat h̄ mediū meli⁹. vel hācviā. **A**ll⁹ āt aliud mediū ⁊ aliāviā. ⁊ tñc discordia est p̄t rintenti-onēz est p̄ accēs. q̄r ambo ad bonū finē intendunt: ⁊ non est peccatum. quia nō repugnat caritati. q̄r diuersitas op̄t nōnū nō dissoluit charitatem directe: **C**hiendū tñ q̄ discordia qn̄q̄ est de pccovni⁹ ipoꝝ q̄ discordat cū alius vult vere bonū cui alter scient resistit. et cum hoc male intēdit. **Q**uicq̄ aut̄ ex pccovtri-usq; pura cū vterq̄ dissentit a bono al-terius. v̄tterq̄ inordinate diliḡt bonū prop̄ium.

De p̄sumptōe nouitati. aa Resumptio nouitati est etiā si dia inanis glie. ⁊ oris ex supbia q̄r iste q̄vult honorē ab homib⁹ inuenit modū nouū ⁊ singularē ⁊ rarū: in quo hoies p̄t mirari. **E**rbi gratia sicut in cantādo. in chōriādo. in yestitu in supbe incedēdo. ⁊ sic de alijs. **Q**ue riturytrū p̄sumptio nouitatuꝝ sit pccm mortale. **R**ūdeo fm Hermannum de schilditz: q̄ p̄sumptio nouitatuꝝ p̄t esse ī indebita p̄sumptōe ⁊ usurpatōe aliquā q̄ sunt investitu. vel in ornatu. vel ī cho-riādo vel fraudem p̄ximo faciendo. ⁊ sic de alijs. **E**t quādo talia ascendunt ad p̄niciem. ⁊ ad malū exemplū ī moribus bonis sunt magna pccā mortalia. **S**ic

qui inueniunt modos nouos intencendi
in vestibus: tam viris & feminis unde
carnales concupiscentie ad peccata carna-
lia amplius prouocent: sicut & femine va-
dat nimis discoopere: sicut & quod ad man-
illas. viri & quod ad nates. et multa hu-
iusmodi p[ro] que multi graniter solent pec-
care. Si in religione qui contra regu-
la statuta sui ordinis inuenirent noui-
tates adiuuendū dissolute. in habitu vel
incessu. vel nimis delicate in vice. possit
nonnunquam peccare mortaliter. Et tanto
gravius quanto pluribus scandalum per-
hiberent tales nouitates per eos inueni-
te. et aperient viam liberius delinquendi
et statuta vel consuetudines laudabiles
sui ordinis transgrediendi. Sit enim aliquis pre-
sumat solū inuenire aliquas nouitates ex-
curiositate quod si se non sunt illicite vel p[ro]ni-
cione. licet presumptuose ad hoc tendat.
ut huiusmodi nouitates inueniat: nul-
las tamen vellat inuenire sed se illicitas
vel si se principiosas vel quouis modo ten-
dentes contra charitatem dei vel proximi. tunc
huiusmodi presumptio potest esse peccatum
veniale. et quoniam sine peccato. Sciendo
quod si quis nouas virtutes possit inuenire
vel nouas laudabiles exercitiū. vel nouum
modum seruandi deo vel beneficiandi: il-
le particeps omnis bonorum illo fieret. que
sunt p[ro] posteros usque ad nouissimum diem.
Et post mortem in gloria in celo augmenta-
retur sibi gaudiu[m] accidentale propter bo-
num exemplum et laudabile doctrinā quam
relict in posteris. In d[icitu]r Cesari. Quā-
tis exemplis vere humilitatis et perfecte ca-
ritatis ostenderis. cū tantis et p[ro] ratiōnē erer-
na p[ro]mia possidebas. Unde et Aris. i. eth.
Optimus est ille quod non tantum bonitate ad
se soluit: sed etiam ad alios. Sicut e[st] in verbo. si
quis p[ro]batur proximis suis malis exemplis:
ut si quis inuenit nouas et malas inuentio-
nes unde alij recipiunt occasionem peccandi.
tunc talis erit particeps omnium malorum
quod fiunt p[ro] posteros et sua pena accidet alij
si sic moritur in inferno augmentabitur

quotque eū in hoc peccato quod inuenit et
alios informauit secuti fuerint: eorum omni-
bus erit. unde Gregorius. in mora. Tomor-
ibus quod dignus est quod exempla prauitatis
in posteros religit. Et hec de filiabus
inanis glorie dicta sufficiant.

Quomodo superbia occultat se sub
specie virtutum:

Superbia secundum H[er]icium de firma
ria quoniam se sub triplici specie virtus
tum occultat. Primum sub specie zelus:
alioru[m] dicta et facta temere
rep[ro]batur. tales in se fidetates tamquam illis
stis ceteros aspernant more pharizei quod facta
publicani redarguit. et seipsum false ut
dicauit. Quia tales sic clamorose aliorum
facta repellentes sepius hoc credit agere
ex amore libere veritatis. cum tamen hoc realiter
faciat ex timore superbie et presumptio-
nis afferentes frequenter se ad hoc cogi ex
amore veri. cum ad hoc tamen cogant solo re-
corde oculi. propter hoc cuiuslibet homini mul-
tu est necessarium quod ista occultatio em dilige-
nenter aduertat. Remedium pro quod reprehē-
sionē temerariā poteris evitare est quod ho-
zelus iusticie habeat setem. et in omni facto
quod reprehendetur est in alto primo consideret
an ad hoc tenet et moueat ad hoc ex
charitate vel non. Si sic: consideret an sequitur
utilitas quam intendit. et cum hoc inuenies
nerit seruere modum correctionis fraternae
traditum a christo Math. xviii. Si pecca-
uerit in refractuus et cetero. Quia modus frater-
ne correctoris cadit sub precepto virtutis
gni doctoris dicitur. Secundo superbia se oc-
cultat sub falsa specie spiritualis. perfectus p[ro]fes-
sio. et frequenter euenit in illis quod pro salute
aliorum aliquam bona opera in publico faciunt:
unde ipsos laudantur contingit. Quid euider-
ter beato Bernardo euenit quod scripsit de
se quod quandoque in sua publica predicatione
et doctrina pro honore divino sinceris ins-
choara quedam elatio propter glorianties
immiscait quam statim ut appendit virili-
ter repulit dicens. propter te non incepisti nec
propter te dimissem. Remedium pro quod

P. S.

De peccato

Elatō em prie complacentie eustare poteris fīm Aug⁹. est. ut cuī homo laudatur de suis bonis acībus: de illa laude non gaudeat ppter se: putaratione proprie complacentie: solum gaudeat de hāpterytūtatem ex ei⁹ bonis p̄im⁹ p̄uentē. Et q̄ homo de seipso ingemiscat doleat: et libyphī d̄ hoc displiceat q̄ alīs placet et ab aliis laudat et studeat q̄ ab illa laude exp̄s ḡm̄eat. et q̄ tā laude q̄ opus q̄d laudatur totaliter i deū re ferat. Berū. Quid mihi de victoria laudem ascibō: cum mea virtute non trūpho. Item diligent debet inquirere in seqn p̄imus bona facta sua r̄stuperat an ip̄e de hoc doleat ppter peccatum p̄xi mi et non ppter seipm. Necm an pl⁹ dole ter si aliquis magis iustus defactis suis meliorib⁹ ampli⁹ vitupare. Et si hoc inuenierit verisimiliter estimare poterit q̄ elatō em prie complacentie perfecte edosmauerit. Tertio supbia se occultat sub specie humilitatis et singularis sc̄titatis. Qd fīm aug⁹. maxime apparct in his q̄ de mīdi cōtempnū et desordidis vestib⁹ in seip̄is gloriant. Et ista exultatio supbie tanto est periculoso: qnto s̄b sp̄e religionis et sc̄titatis decipit. ut dicit aug⁹. Et tales in seip̄is qnq̄ desuis bonis acib⁹ int̄m̄ complacent sibi et ex prop̄a eo tñ cōplacētia totaliter absorbent. Und sic sibi placentes bo multū d̄splicet. ut dicit sanctus aug⁹. Qui exemplo quo dammō silividet accidisse lectō athonio. Hū sibi quadā vice incidit q̄ null⁹ monachoz tāto tpe in heremo sicut ip̄e bo seruisset. Ex quo etiā se existibat certe quis superiori. propter quē lapsum diuinitus statim sibi dictū est: aliu; esse in heremo se meliorem. Insinuans sibi d̄ paulo pri⁹ heremita. quē accedē iussus est. Cum usitā cū contēplat⁹ fuisset: p̄ nihil amplius suā virā estimabat. Remediū ad expellē dñi supbiā. q̄ se sub specie humilitatis et sanctitatis occultat. In hoc consistit q̄ homo cogitet q̄ nihil

pōrest ex seip̄o sine gratia dei. et q̄ nihil estimeret om̄e bonū q̄ eū factum respectu eius q̄d facere debuisset: dicēs se iuxta doctrinā xp̄i seruū inutilem et indignū. Recogitetur etiā q̄ p̄ se nihil h̄z nisi p̄ctū et q̄ sp̄ timeat sibi aliqd deesse d̄ his q̄ p̄tinente ad nccitatē et ad augmentū salutis sue. et quiāq̄ diligenter ista recordari voluerit: p̄culdubio oēm supbiā et corde suo eliminabit.

Contra oēm supbiā
BEmedia generali contra oēm supbiā sunt sex. Primum est: cōsideratio vite sanctoz p̄teritorum quoz p̄paratō et om̄is p̄fectio nostra im p̄fectio videt. Cū em̄ p̄sideramus hū militatē beate yginis. austoritatē beati Johis bap. punctatē Johis euāgelii. largitatē bti Martini. et sic de alijs. tūc videmus manifeste q̄ vita nr̄a sit q̄ si nihil respectu sanctoroz p̄cedētium. vñ Greg⁹. Qui vitā p̄cedentia p̄spicit qd in se gemere debeat subtili⁹ cognoscit. **C**ontra remedium est videre defectuosos hoies. s. hoies paupes. cecos. claudos. leprosos. et sic de alijs. q̄libet nostrum quantūq̄ sanus et fortis: adhuc pōt fieri talis si deus p̄mitteret. hoc sp̄ cogitandū est nobis. ut sic p̄ talem p̄siderāt oēm humiliemur. **T**ertium remedium est p̄sideratio viliis scrututis in q̄ homo est si ip̄e est supbus. q̄ est seru⁹ diaboli. **V**n Job. xli. Ip̄e em̄ est rex sup om̄es filios supbie. Et sicut q̄libet rex habet regnare sup suos subditos: sic et diabolus sup supbos. Item sicut humiles s̄t filii dei: q̄ dabit eis regnum. p̄ hereditate patna. Sicut dī Lu. xii. Nolite timere p̄sillus grec⁹ q̄r̄ cōplacuit patri vestro dare vobis regnum. Hic et supbi sunt filii dei aboli q̄ dabit eis infernum et eternū supplicium. **V**n Aug⁹. in ep̄la. Quē supbi vi. teris. filium esse diaboli nō dubites. **Q**uartum est p̄sideratio vilitatis. p̄p̄t̄ cor. is Primo qnō puer de vili materia concipitur. et in ytero matri nutrit. **S**e

elido: quoniam in punita vita est homovas ster
corum. Unde **D**icitur. vi. **H**umilitatio
in medio tui est. **Q**uod patet. quod omnia quod
exirent de corpore humano tam ab homi-
nibus sunt quod generantur nausēā ipsi homi.
Conitetur enim exemplum humilitatis
christi. quia remedium tumoris est humilitas
christi. Erubescat homo esse superbus. quia
humilis factus est deus. Intolerabilis enim est
illa superbia quod miles sedeat super scutum
cum rex sedeat iuxta eum super terram. Ber-
nardus Solus est magister verbi humi-
litatis christi. qui et humilitatem proprio do-
cuit. **M**ath. xi. Discite a me quia misericordia
sum et humilis corde. Et insuper opem
stravit se usque ad mortem exprobritissimam
inclinando. Et hoc tantum se humiliavit
quantum se humiliare potuit. quod cum domi-
naret angelis immortalibus: dignatus est
seruire mortalibus. mori per mortalibus. et
etiam occidi pro mortalibus. Aug. Quae
superbia sanari potest. si humiliata deo non
sanatur. **S**extum remedium est con-
sideratio illius districti iudicij: quod spe-
cialiter erit ad humiliandum superbos. ubi
dominus abundantanter retribuet facientibus super-
biā. Esaiæ. ii. Dies dominus super omnē su-
perbum et arrogatē. Unde Esaiæ. xxviii. **P**edicib⁹ concubabitur corona superbie
Et non solum superbis humiliabit in fu-
turo: sed etiam quādoque humiliabit in presen-
ti vita. Unde legitur exemplum. quod qdaz
aduocatus diuines et potens propter nimiam
superbiā noluit homibus pauperibus
loqui: quod iusto dei iudicio postmodum interfici-
matus dixit se esse cattus. et sic sub scaena
no locauit. vel se sub lecto abscondit. Et
quādo requisitus fuit ab amicis vel cognatis suis. cur hoc faceret. Respondit
quod cattus sum. et ad modum catti operor.
Et quando monitus fuit ob salutē animi
messe de perceptione sacramentorum. super
respondebat: cattus sum. et sic miserabiliter
sine omni contritione et confessione. et sine
sacramentis obiit. quia secundum dictum christi
Qui se exaltat humiliabitur.

De inuidia.

Ecundo videndum est de inuidia. que secundum Gregorius. ideo ex su-
perbia nasceatur. quod superbis inuidia
det quod ali⁹ sibi coequatur. **E**t inuidia hic dicendum primo ponemus ea quod
possunt valere ad detestacionem hui⁹ pec-
cati. Secundo quoniam sit peccatum veniale vel mor-
tale. Tertio ratiocinemus aliquid de specie
bus eius. Quarto quoniam se occultat sub
triplici specie virtutum. Quinto remedia con-
tra illud viceum. **A** **C** Quantum ad primum
scientiam. quod inuidia secundum Augustinum. est do-
lor alienae felicitatis. Et de ab inuidendo
quod scimus non potest videre bona aliorum. Iohannes
autem damascenus. lib. ii. cap. xiiii. dicit. Omnis
inuidia est tristitia de alienis bonis.
Ad detestacionem vero huius vicei secundum
Guilielmum lugdunensem. primo facit hoc. quod hoc
viceum est peccatum in spiritu sancto secundum unam
acceptationem. quia est contra bonitatem de-
que spiritu sancto appropositum. et sic oē pec-
catum quod ex certa malitia punient. est
peccatum in spiritu sancto. Unde inuidia
cum sit ex certa malitia: peccatum est in
spiritu sancto. Sic ergo manifestum est quod
inuidia est valde magnū peccatum. **S**ecundo facit ad detestacionem huius vicei
hoc quod ipsum est oppositum charitati. Unde
scitur charitas excellentissima est fructus.
sic inuidia pessimum viceum erit. Peior enim est
inuidia quam auaricia. Quarum enim non
vult communicare bona sua. tamē vult quod
alii ea comunicent. Inuidus vero non vult
communicare bona sua. nec vult quod alii ea
comunicent. immo inuidus est peior omni
creatura. Unde Gregorius. super Genesim. Indicium
maxime diuine bonitatis est: quod quilibet
res cogitare dare seipsum. Ab hac liber-
tate degenerat inuidus dividens se a deo
et a creaturis. socians se diabolo qui bo-
nis omnibus inuidet. **T**ertio facit ad
detestacionem huius peccati. quod hoc viceum pur-
e et totum malum est. Alia enim peccata ba-